

ZPRÁVY

ČKAIT

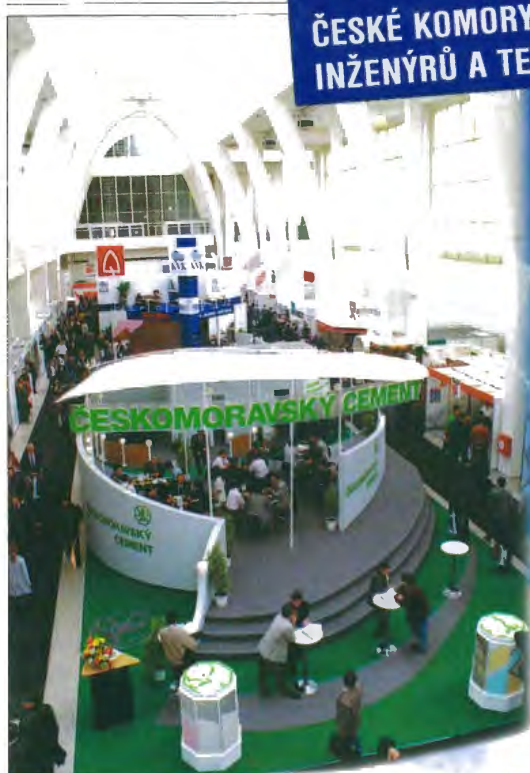
28. 5. 1999

+informace

VYDÁNO PRO ČLENY ČKAIT

ČESKÉ KOMORY AUTORIZOVANÝCH
INŽENÝRŮ A TECHNIKŮ ČINNÝCH VE VÝSTAVBĚ

2 / 99

IV. Mezinárodní stavební veletrh IBF

Z našeho pohledu

Příprava regionální rozvojové strategie ČR	3
--	---

Názory a stanoviska

Postavení autorizovaného technika v procesu výstavby	4
Výkonový a honorářový řád v legislativním prostředí Spolkové republiky Německo	5
Požár Národního divadla	6

Z činnosti komory

Z diskuse na Shromáždění delegátů	7
Ze zasedání představenstva ČKAIT	15
Zahraniční exkurze v roce 1999	15
Česká technika – spolek absolventů a přátel ČVUT v Praze	16
Vzájemné uznávání odborných způsobilostí mezi ČKAIT a SKSI	18
Stavební sezóna začala v Brně	20
Pracovní aktivity v oborech autorizace	21
5. řádný sněm historických sídel Čech, Moravy a Slezska	21

Z činnosti oblastí

Oblast Olomouc	22
Oblast Ostrava	22
Oblast Brno	22
Oblast Karlovy Vary	23

Právo

Platnost a závaznost Českých technických norem (ČSN)	24
--	----

Ze zahraničí

Výběr ze zahraničních časopisů	27
Z činnosti Komor stavebních inženýrů v SRN	29
Referáty z odborných akcí v zahraničí	30

Odborné akce

Veletrhy a výstavy BVV a.s. v roce 1999	32
Zahraniční symposia a veletrhy v roce 1999	33

Publikace

Zahraniční odborné publikace	33
------------------------------------	----

Fotografie na titulní straně (Foto: Petr Michl)

Mezinárodní stavební veletrh v Brně

Ve dnech 20. až 24. dubna se uskuteční v pořadí již 4. ročník Mezinárodního stavebního veletrhu IBF. Souběžně s ním proběhne 6. Mezinárodní veletrh technologií výrobků a služeb pro rozvoj obcí a měst URBIS. Podrobnosti o této jediné stavební exhibici na brněnském výstavišti, jakož i o prezentaci ČKAIT zastoupené Informačním centrem ČKAIT, spol. s r.o., najdete uvnitř čísla na str. 20.

Fotografie na titulní straně nám s laskavým svolením zapůjčilo vedení BVV, a.s.

Z+i č. 2/'99

Pro své členy vydává Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Redakční rada:

Ing. Miroslav Loutocký, tajemník RS Brno, člen představenstva ČKAIT
Ing. Jiří Kuchynka, člen představenstva ČKAIT
Ing. Miroslav Najdekr, CSc., předseda Autorizační rady ČKAIT
Ing. Jiří Schandl, předseda výboru oblasti České Budějovice
Doc. Ing. Vojtěch Mencl, CSc., člen představenstva RS Brno
Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.
Ing. Věra Ambrosová
Ing. Jan Bedrniček, tajemník ČKAIT
Mgr. Božena Pivcová, kancelář RS Brno
Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Adresa redakce: ČKAIT – regionální sekce Brno
Vrchlického gad 2, 602 00 Brno
telefon/fax (05) – 57 43 10, telefon 45 21 21 23

Grafická úprava: Grafické studio RAMAX, Ludvík Malinský
Palackého nám. 3, 621 00 Brno

Tisk: Tiskárna Rekreační 1, Brno – Kníničky

Vychází nejméně čtyřikrát ročně jako příloha Věstníku ČKAIT

Pro členy Komory zdarma
Náklad: 19 700 výtisků

Následující vydání Z+i ČKAIT č. 3/'99:

Termíny příspěvků: 31. 8. 1999 na adresu redakce

Redakční rada: 3. 9. 1999

Termín vydání: říjen 1999

Příspěvky zasílejte 1× text + 1× disketa 3,5"
(T602, Microsoft Word pro Windows nebo Macintosh,
Ami Pro, Windows Write, WordPad 95).

Fotografie barevné, černobílé nebo diapositivy,
včetně popisků obrázků.

Naše přibližování k Evropské unii souvisí s přípravou regionálních rozvojových strategií, jejichž prvá etapa má být ukončena v květnu 1999. Do strategických studií jsou zapojeny mj. Svaz měst a obcí ČR, vybrané resorty (MMR, Mze, MŽP, MPO, MPSV a další), Parlament ČR, Hospodářská komora ČR, Agrární komora ČR, Konfederace zaměstnavatelských svazů ČR a nevládní neziskový sektor.

Práce koordinují Regionální koordinační skupiny.

Regionální koordinační skupina (RKS) zabezpečuje v každém regionu vymezeném na úrovni vyšších územně správních celků (VÚSC) práce spojené s vypracováním strategie rozvoje regionu, posuzuje znění jednotlivých částí strategie a zpracovávání podkladů pro Strategii regionálního rozvoje ČR. Počet členů RKS se pohybuje kolem 25 – 30 osob, kromě toho byly zřízeny pracovní skupiny pro jednotlivé odborné úseky. Obecně RKS sestává ze zástupců:

- okresních úřadů (přednostové, vedoucí referátů regionálního rozvoje),
- dalších orgánů státní správy (úřady práce, školské úřady, dekoncentráty MŽP a MMR, regionální odbory MZe),
- obcí a měst (primátoři, starostové) a regionálních sdružení obcí,
- podnikatelské sféry (Hospodářské a Agrární komory, nyní i zástupci Konfederace zaměstnavatelských svazů ČR),
- regionálních rozvojových agentur (pokud již aktivně v regionu působí),
- dalších regionálních institucí (vysoké školy, nevládní neziskový sektor aj.).

Zpracováním rozvojových strategií na úrovni každého VÚSC vznikne strategie národní, zahrnující následující oblasti:

- » surovinové a energetické zdroje (včetně těžby nerostných surovin)
- » podporu malého a středního podnikání
- » rozvoj dopravní infrastruktury
- » cestovní ruch
- » ovzduší, vodu, půdu, odpady, radiace aj.

Na mapce je návrh regionů NUTS 2 (La Nomenclature des Unités Territoriales Statistiques – Nomenklatura územních statistických jednotek) na území ČR, v jejichž hranicích se bude strategické plánování formulovat.

V současné době probíhá výběrové řízení na zpracovatele Regionálního rozvojového plánu ČR, který bude sloužit pro přípravu na čerpání strukturálních fondů EU. Tento plán má termín 31. prosince 1999.

Gestorem pro výběr nevládních neziskových organizací přizvaných ke spolupráci je Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR).

V řadách členů ČKAIT jsou odborníci, členové zastupitelstev, nevládních a dalších akademických organizací, kteří mohou být osloveni tímto prestižním programem. Současná podoba formulovaných návrhů si vyžádá zpracování podrobností technických a ekonomických, které se bez účasti odborníků neobejde. Z oborů a specializací autorizace se bude jednat zejména o odborníky v oborech dopravní stavby a vodohospodářské stavby, v projektech detailních najdou uplatnění postupně další obory a specializace. V současné době nelze odhadnout míru zapojení nevládních neziskových organizací, lze však předpokládat, že mnohé bude záviset na iniciativě. Nemůžeme předpokládat, že strukturální fondy Evropské unie budou rozhodujícím řešením vizi a globálních cílů. Priority, které vznikají, nás učí přemýšlet v širších souvislostech a politická rozhodnutí vyžadují korektní technickou a ekonomickou analýzu problému. Také ČKAIT a její členové budou hledat prostor k uplatnění v tomto strategickém programu.

Ing. Miroslav Loutocký

Návrh regionů NUTS 2

Postavení autorizovaného technika v procesu výstavby

ČKAIT projednává ve svých orgánech konzistentní stanovisko se správcem stavebního zákona (odbohem stavebního řádu ministerstva pro místní rozvoj) a po schválení otiskneme ucelené informace v samostatné publikaci k této problematice.

Působnost autorizovaného technika je vymezena zákonem číslo 360/1992 Sb. (autorizační zákon). Z přehledné tabulky působnosti autorizovaných osob vyplývá, že v oblasti **projektování** je působnost autorizovaného technika odlišná od působnosti autorizovaného inženýra. Podstatné je, že autorizovaný technik je oprávněn zpracovávat „příslušné dílčí části projektové dokumentace“.

Je třeba připomenout, že označení „autorizovaný stavitel“ je ve smyslu autorizačního zákona pouze variantní označení, které si uchazeč o autorizaci, působící v oblasti realizace staveb, sám zvolil. Protože působnost autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků v oblasti realizace staveb je naprosto stejná, komora uděluje autorizaci s označením „autorizovaný stavitel“ autorizovaným technikům. „Autorizovaný stavitel“ má ze zákona naprosto stejnou působnost a stejná práva a povinnosti jako autorizovaný technik.

Novela stavebního zákona a živnostenského zákona platná od 1. 7. 1998 vymezila nově rozsah vybraných činností ve výstavbě. Tím, že zařadila jednoduché stavby uvedené v § 139 odst. 5, písm. a), e), f) do vybraných činností, tj.

a) stavby pro bydlení, jejichž zastavěná plocha nepřesahuje 300 m², pokud mají nejvýše 4 byty, jedno podzemní a tři nadzemní podlaží včetně podkroví,

e) opěrné zdi,

f) podzemní stavby, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m² a hloubka 3m,

patří i stavby rodinných domků mezi vybrané činnosti, pro jejichž projektování a vedení realizace je nutno mít autorizaci.

Definice dílčích částí projektové dokumentace u autorizovaného technika v oblasti projektování není ve stavebním zákoně detailně upravena. Komora usiluje o projednání a schválení příslušným ministerstvem následující formulace rozsahu působnosti:

„Autorizovaný technik (stavitel) může vypracovávat příslušné dílčí části projektové dokumentace. Příslušnou dílčí částí projektové dokumentace se rozumí ucelený díl komplexního projektu stavby (§ 139b odst. 1 stavebního zákona) náležící oboru (specializaci) autorizovaného technika.

Dílčí části projektové dokumentace je též dokumentace stavby obsahující jen jeden obor či specializaci autorizace.

Pokud je autorizovaný technik (stavitel) zpracovatelem dílčí části projektové dokumentace jednoduché stavby (§ 139 b, odst. 5 písm. a, e, f stavebního zákona) pro vydání stavebního povolení a předkládá prostřednictvím stavebníka celou projektovou dokumentaci stavby ke stavebnímu řízení, pak musí zajistit, aby každá jednotlivá dílčí část této projektové dokumentace byla zpracována a ověřena osobou s autorizací v příslušném oboru či specializaci.“

V oblasti živnostenského podnikání s **živností „Projektová činnost ve výstavbě“** pro vydání živnostenského listu na základě autorizace dle autorizačního zákona není mezi autorizovaným technikem a autorizovaným inženýrem žádný rozdíl. Při přijímání zakázek je nutné si uvědomit, že autorizovaný technik je podle

§ 19 autorizačního zákona v rozsahu oboru popř. specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vypracovávat pouze **příslušné dílčí části projektové dokumentace**, tj. práce v rozsahu uvedeném výše. Může ovšem v rámci své firmy přijímat a zpracovávat ucelené komplexní zakázky za předpokladu, že budou jako celek zpracovány **oprávněnou osobou** – projektantem stavby, který je buď zaměstnancem této firmy nebo tuto činnost provádí pro ní jako smluvní kooperaci, s plnou odpovědností za koordinaci a odbornou úroveň zpracované dokumentace.

V oblasti **provádění staveb**, jak výše uvedeno, není mezi autorizovaným technikem a autorizovaným inženýrem žádný rozdíl.

Nově se vyžaduje autorizace pro provádění jednoduchých staveb patřících mezi vybrané činnosti, které provádí stavebník pro sebe sám svépomocí. Stavební zákon požaduje přitom u staveb uvedených v § 139 b odst. 5 písm. a), e), f) zabezpečit **odborné vedení** jejich realizace oprávněnou osobou – autorizovanou dle autorizačního zákona.

Pod pojmem „odborné vedení realizace“ se rozumí **vedení stavby** s celou odpovědností tak, jak je uvedeno ve stavebním zákoně.

Ing. Jiří Schandl, přednosta oblasti České Budějovice,
spoluautor publikace ČKAIT

Působnost autorizovaných osob v rozsahu oboru, pro který byla autorizace udělena			
Činnost	Autorizovaný architekt AA	Autorizovaný inženýr AI	Autorizovaný technik (stavitel) AT (AS)
zpracování ÚP podkladů	ANO	ANO	--
zpracování ÚP dokumentace	ANO	Příslušná část	--
Pro územní řízení			
zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí	ANO	ANO	Dílčí část
Pro stavební řízení			
zpracování projektové dokumentace mimo inženýrské stavby	ANO	ANO	Dílčí část
dtto pro inženýrské stavby	Jen s AI	ANO	Dílčí část
dtto pro architektonicky nebo urbanisticky významné pozemní stavby ¹⁾	ANO	Jen s AA	Jen s AA
hodnocení vlivu staveb na životní prostředí	Dílčí část	Dílčí část	--
Realizace staveb:			
vedení realizace staveb jednoduchých	ANO	ANO	ANO
dtto staveb ostatních	--	ANO	ANO
Dozor:			
provádění autorského a technického dozoru	ANO	ANO	ANO
Zastupování stavebníka při:			
územním řízení	ANO	ANO	--
stavebním řízení a kolaudaci	ANO	ANO	ANO
Odborné funkce ve státní správě pro:			
územní řízení	ANO	ANO	--
stavební řízení	ANO	ANO	ANO

¹⁾ Architektonicky nebo urbanisticky významné pozemní stavby jsou stavby, které jsou za architektonicky nebo urbanisticky významné označeny zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování.

Výkonový a honorářový řád v legislativním prostředí Spolkové republiky Německo

Jedním z hlavních úkolů České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě i České komory autorizovaných architektů je pečovat o vysokou úroveň výkonu činnosti autorizovaných osob. (Viz § 23, odstavec 6, písmeno e), zákona č. 360/1992 Sb.).

Na podporu plnění tohoto cíle byl kolektivem autorů zpracován a v říjnu roku 1993 vydán výkonový a honorářový řád. Podle ohlasů relativně široké veřejnosti se prokázalo, že jde o materiál nesmírně potřebný, jehož tvůrci se pokusili na základě metodiky stanovení výkonů a jim odpovídajících honorářů v zemích Evropské unie vytvořit adekvátní český předpis.

Na základě kladného přijetí veřejností byla v roce 1996 připravena novelizovaná verze a Výkonový a honorářový řád byl vydán v druhém vydání. I toto vydání, stejně jako předchozí, slouží k základní a rychlé orientaci, je vydáno pouze jako podklad ke stanovení honoráře, jehož konečná výše je věcí smluvního ujednání. Snahou honorářového řádu je chránit zájmy stavebníka, aby při výběru dodavatele inženýrských a architektonických výkonů nepodstupoval nebezpečí, že bude nucen zaplatit neúměrně vysokou cenu. Nespornou předností tohoto výkonového honorářového řádu je poměrně přesný výčet těch výkonů inženýrů a architektů, které jsou obecně nutné k řádnému splnění zakázky transparentní formou, v členění podle jednotlivých výkonových fází i s možností jejich kontroly.

Je otázkou, zdali takto pojatý výkonový a honorářový řád chrání i inženýry a architekty před nepřiměřeně nízkými cenami za inženýrské a architektonické výkony a z nich mnohdy plynoucí i nízkou kvalitou poskytovaných výkonů. Odpověď je naprosto jednoznačná, nechrání.

Druhou otázkou je, zdali takto pojatý výkonový a honorářový řád zajišťuje klientovi a tudíž společnosti vysokou úroveň výkonu autorizovaných osob a odpověď zní, že nezajišťuje.

Třetí otázkou je, zdali není tento problém v některé ze zemí Evropské unie lépe ošetřen a odpověď zní, že ano.

Tento poněkud delší úvod jsem si dovolil proto, že právě období recese, ve kterém se v současné době nesporně nacházíme, tento nepříznivý stav vyhrocuje. Pokládám tudíž za legitimní se touto otázkou znovu zásadně zabývat.

Jako příspěvek k zahájení diskuse jsem připravil výběr z článku „Stručné odpovědi na nejdůležitější otázky k HOAI“ (honorářový řád pro architekty a inženýry), který byl otištěn v posledním čísle měsíčníku Deutsches Ingenieur-Blatt (číslo 4, duben 1999, str. 50, autor advokát Dr. Haris Rudolf Sangerstedt).

V úvodu rekapituluje autor nejčastější otázky, které téměř denně dostávají inženýrské komory (zemské) k honorářovému řádu. Protože, jak uvádí, dotazující se členové většinou nežadají žádné podrobnosti, ale srozumitelné informace ad hoc, uvádí některé stručné odpovědi na nejčastější otázky k HOAI.

Otázky i odpovědi jsou uvedeny v plném rozsahu.

Jaká porušení HOAI mohou existovat?

Protože HOAI je platný státní cenový výměr (zákon), je každá odchylka od přípustných cenových rámců HOAI nepřipustná. K porušení HOAI nedochází pouze tím, že si strany dohodnou srazky z minimálních cen honorářových tabulek nebo hodinových sazeb HOAI, ale také tehdy, sjednají-li si chybně pásmo v rámci HOAI, chybně stanoví započitatelné náklady, nehonorované výkony, atd.

V takových případech smluvní strany v důsledku špatných parametrů pro stanovení honoráře nedodržují minimální sazby HOAI. Takové dohody o honoráři jsou však právně neplatné a vedou k tomu, že automaticky platí správný minimální honorář podle HOAI (viz § 4, odst. 1, 4, HOAI + § 134 obč. zákoníku [BGB]). HOAI však reguluje pouze ty ceny, které jsou evidovány v jeho honorářových tabulkách. Mimo rámec těchto honorářových tabulek lze honoráře volně sjednávat. Rovněž je přípustné sjednávat honoráře paušálně, tj. tak, že parametry honoráře podle HOAI nejsou ve smlouvě uvedeny. Ale i v tom případě musí být cenové předpisy HOAI dodrženy. Je nutno přesně odlišovat přípustné cenové dohody od cenových přestupků.

Zásada: Dohody o honoráři jsou podle honorářových pravidel HOAI přípustné pouze v takové výši, která při dodatečné kalkulaci podle parametrů HOAI ještě leží uvnitř státem regulovaného cenového rámce. Každá jiná dohoda je právně neplatná.

Ve kterých případech je dovoleno jít pod minimální sazby HOAI? Sjednání nižších sazeb než jsou minimální sazby HOAI (§ 4, odst. 2 HOAI) představuje speciální případ aplikace HOAI. Podle něho je „ve výjimečných případech“ možno nedodržet minimální sazby HOAI, takováto dohoda musí být sjednána písemně. O „výjimečný případ“ ve smyslu HOAI se však jedná pouze tehdy, *je-li úkol neobyčejně jednoduchý*, nebo mezi stranami existuje *úzký přátelský nebo příbuzenský vztah*.

Ve dvou případech se Spolkový soudní dvůr (BGH) pokusil tyto výjimečné případy úzce specifikovat. Nakonec však BGH dochází k výsledku, že se musí jednat o zvláštní okolnosti konkrétního případu, aby bylo legálně možno nedodržet honoráře HOAI. Mohou to být úzké právní, ekonomické, osobní nebo sociální vazby stran. Ale pozor: *I v případě přípustného nedodržení minimálních sazeb musí být honorář postačující*.

Zásada: Nízké náklady, stále či přátelské obchodní vztahy nebo slevy na honorářích, které v HOAI jsou již zohledněny (opakované projekty, nové použití již existujících projektů, atd.) nikdy nepředstavují výjimečné skutečnosti a tudíž ani důvod krácení minimálních sazeb HOAI.

Kdo vlastně musí HOAI používat?

HOAI je závazně právní státní předpis. Platí pro každého zadavatele a každého dodavatele. Předpokladem použití HOAI je však skutečnost, že byla uzavřena samostatná smlouva na dodání architektonických a inženýrských výkonů.

HOAI se vztahuje na výkony, ne na osoby. To znamená, že platí i v případě, kdy výkony v něm popsané neprovedli architekti nebo inženýři. Platí rovněž pro výkony, které si architekti nebo inženýři dodávají navzájem.

Dlouho diskutovanou otázku, zda se HOAI vztahuje na výkony nebo na osoby, rozhodl Spolkový soudní dvůr (BGH) jednoznačně ve prospěch výkonů. Proto platí HOAI také pro právnické osoby (akciové společnosti, s.r.o., atd.), a to nezávisle na tom, jestli tyto firmy projektové práce nabízejí nebo poptávají.

Zásada: Každá fyzická nebo právnická osoba, která provádí výkony obsažené v HOAI, je povinna tyto výkony účtovat v souladu s HOAI.

Jaké výjimky z používání HOAI existují?

Každý technický objekt a každá budova vyžaduje inženýrské nebo architektonické výkony. Neznačená to ale, že všechny architektonické nebo inženýrské výkony musí být honorovány podle HOAI. Základní podmínkou je, jak jsem již zmínil, skutečnost, že na uvedené práce byla uzavřena samostatná smlouva.

Stavební firmy nebo jiní dodavatelé stavebních prací nemusí HOAI použít, pokud architektonické a inženýrské výkony nabízejí spolu se svými stavebními pracemi. V těchto případech je architektonický nebo inženýrský výkon předpokladem dodání celé stavby, nikoli však samostatným předmětem smlouvy o dílo uzavřené mezi dodavatelem a odběratelem. V tomto případě nejsou inženýrské ani architektonické výkony honorovány samostatně, ale jsou součástí ceny celé dodávky. Pokud však generální dodavatel nebo jiný dodavatel, který nabízí své kompletní služby, sám uzavírá zvláštní smlouvu s inženýrem nebo architektem, je povinen při uzavírání této smlouvy použít HOAI.

Zásada: HOAI se nepoužívá tehdy, jsou-li architektonické nebo inženýrské výkony nutnou součástí stavebního výkonu a jsou nabízeny spolu se stavbou jako jeden celek a je tak uzavřena smlouva. Pokud si ale generální dodavatel jako poddodávku nechá provést inženýrské nebo architektonické výkony na základě zvláštní smlouvy, musí je odměnit v souladu s HOAI.

Jak lze postupovat proti porušení HOAI?

Inženýrské komory jsou podle § 13 zákona o nekalé soutěži (UWG) oprávněny v případě, že se dozvědí o porušení HOAI, uplatnit nároky z opomenutí, a to vůči osobám, které výběrovým řízením nebo poptávkou vyzývají ke krácení honoráře oproti HOAI nebo vůči osobám, které na to přistoupí. Obvyklý postup má dva stupně:

V prvním stupni je vydána výzva k předložení trestně stíhatelného prohlášení o opomenutí. V případě, že bude prohlášení o opomenutí podepsáno, zavazuje se vypisovatel nebo porušitel HOAI zaplatit komoře smluvní pokutu ve značné výši. V současné době je to zpravidla 10 000 marek.

Pokud porušitel HOAI takové prohlášení odmítne podepsat, může jej komora ve druhém kole zažalovat u soudu. Následuje rozsudek, který nařídí dodržovat ceny stanovené HOAI. Rozsudek je platný pouze pro tento konkrétní případ.

Takovéto postupy se dají úspěšně realizovat pouze tehdy, je-li právní i věcná situace jasná a komora může porušení HOAI prokázat. V případech pochybnosti, většinou tehdy, je-li obtížné předložit jednoznačné důkazy, se nabízí možnost zaslat potencionálnímu porušiteli HOAI a jeho zákazníkům písemné upozornění. V takovém dopise jsou obě strany upozorněny, že porušením HOAI nedošlo k platné dohodě o ceně, ale, že porušitel HOAI, pokud na základě tohoto porušení a nikoli podvodem vymánil zakázku, je oprávněn po dokončení prací požadovat plný honorář dle HOAI. Dohoda o minimálním honoráři, i když je smluvně potvrzena, není tudíž objednavateli v poslední fázi nic platná.

Je-li objednavatelem veřejnoprávní organizace, neporušuje nedodržením HOAI pouze platné občanské právo, ale jednající osoby se proviní služebně právním prohřeškem, pokud se odchýlí od platných právních předpisů HOAI. Každý státní zaměstnanec je vázán zákonem, tedy také řádem HOAI. Pokud tuto svoji povinnost poruší, bude s ním zavedeno disciplinární řízení.

Ostatně – každý má právo a inženýrské komory dokonce povinnost upozornit nadřízený úřad na služební prohřešky ve svém úřadě.

Zásada: Úřední výstrahy a soudní řízení mohou být úspěšné pouze tehdy, je-li důkazní materiál v konkrétním případě jasný a úplný. Naproti tomu, existuje-li dostatečné podezření z porušení HOAI, měli by být jak objednatel, tak zhotovitel upozorněni na neplatnost špatné dohody o honoráři a z toho plynoucích důsledků pro skutečnou výši honoráře.

S využitím Deutsches Ingenieur Blatt připravil:

Ing. Svatopluk Zidek

Požár Národního divadla

Do působnosti České komory autorizovaných inženýrů a techniků náleží i úkol podporovat odborné vzdělávání a napomáhat šíření odborných informací. Pokud Vám toto konstatování zní poněkud úředně, nejedná se o dojem. Jde o přesnou citaci § 23, odstavce 6, písm. j), zákona 360/1992 Sb.

Plán ediční činnosti České komory autorizovaných inženýrů a techniků na rok 1999 je poměrně rozsáhlý. Ve svých edičních řadách plánuje vydat více než 60 publikací, k tomu ještě mimo ediční řady další téměř desítku titulů. Hodlá podpořit i vydání knihy autora literatury faktu Dr. Miroslava Ivanova „Požár Národního divadla aneb příliš mnoho náhod“.

Mnohým čtenářům není nutno tohoto autora, zakladatele literatury faktu v české literatuře a jejího nadšeného propagátora představovat, ale i pro ně stručně: Dr. Miroslav Ivanov je autorem 30. knih literatury faktu, které vyšly v takových nákladech, že počet výtisků jeho knih v češtině dosáhl neuvěřitelného čísla – více než 1,100.000. Jeho knihy byly přeloženy v USA, Velké Británii, Francii, Itálii, Německu, Rusku, Bulharsku, Polsku a Slovensku. V současné době je Dr. Ivanov členem českého Pen klubu, členem Rady Obce spisovatelů, předsedou Klubu autorů literatury faktu.

Je autorem, který se na zajímavé události v našich dějinách dívá zvědavým a neotřelým způsobem – informace nepřejímá, aniž by je prověřoval. Při svém způsobu tvorby dochází k novým zajímavým pohledům na události, které se nám zdají být jasné a o kterých nemáme důvody pochybovat. Všichni víme například ze školy, že požár Národního divadla zavinili klempíři, kteří při své práci nedbali předpisů. Víme ze školy, že Jan Baťa kolaboroval s Němci a po právu jeho majetek byl po 2. světové válce znárodněn. Ano, to víme až do doby, nežli si přečteme knihu Dr. Ivanova „Požár Národního divadla, aneb příliš mnoho náhod“. Oni to vlastně nebyli klempíři, ale zámečníci a od zdroje, který údajně způsobil požár, nemohl

oheň vzplanout. Po přečtení Ságy o životě a smrti Jana Bati a jeho bratra Tomáše zjistíme, že Jan Baťa byl zcela jiný člověk, než jsme si dosud mysleli a že se kolaborantem nestal.

Proč je pohled Dr. Ivanova na svět, lidi a události pro nás zajímavý? Jsme díky svým profesím zavaleni informacemi, které musíme z profesních důvodů sledovat, jsme technici, zvyklí na pragmatické technické vyjadřování. Literatura a její jazyk je pro nás osvěžením a pokud nás ještě tato literatura kultivuje a provokuje k přemýšlení, měli bychom jí jít naproti. Mottem Dr. Ivanova je (volně parafrázováno) „nechci Vás o své pravdě přesvědčit, chci abyste o problému přemýšleli.“

Od prvního setkání s Dr. Ivanovem jsme cítili, že náš pohled na svět, pohled tvořivých lidí a pohled spisovatele, je si velice blízký.

Šířit informace mezi odborníky lze nejen vydáváním odborných publikací, ale i jinou, řekl bych stravitelnější cestou, a to nejen mezi technickou, ale i mezi netechnickou veřejností, se zvýšeným důrazem na mladou generaci. Touto cestou by mohla být literatura faktu.

Členy komory jsou i naši kolegové se specializací požární bezpečnost staveb, jejich počet je ve srovnání s jinými obory, například oborem pozemní stavby, zanedbatelný, jejich význam je naopak výrazně nezanedbatelný. Při hledání cesty jak tento důležitý obor připomenout nejen kolegům – členům komory, ale co nejširší veřejnosti a pokud budeme realisté, přiznáme si, že mnoho lidí netuší, že existuje Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků, natož specializace požární bezpečnost staveb a autorizované osoby v tomto oboru s razítkem se státním znakem.

Když se tyto myšlenky a informace setkaly, vznikl nápad uzavřít dohodu mezi Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků a Klubem autorů literatury faktu, která by napomáhala vydávání titulů literatury faktu a tím způsobem umožnila seznámení jak odborné, tak i laické veřejnosti se zajímavými událostmi, projekty a osobnostmi naší technické historie dávné i nedávné, s obory a specializacemi, o nichž veřejnost málo ví – jejichž představitelé se většinou neuvádějí na označení staveb při jejich realizaci, ani historie na ně moc nepamatuje, ale bez jejichž práce by mnohá stavba nestála. Prvním titulem, který vyjde díky této spolupráci je právě kniha „Požár Národního divadla aneb příliš mnoho náhod“.

Dne 13. listopadu 1998 byla slavnostně podepsána předsedou ČKAIT Ing. Václavem Machem a předsedou Klubu autorů literatury faktu Dr. Miroslavem Ivanovem dohoda o spolupráci. Koordinační radu tvoří zástupci ČKAIT Ing. Václav Mach, Doc. Ing. Karel Papež, CSc., Ing. Miroslav Loutocký a Marie Báčová, zástupci ČSSI Ing. Miloslav Pavlík, CSc., Ing. Svatopluk Zídek a zástupci Klubu autorů literatury faktu Dr. Miroslav Ivanov, Roman Cílek a PhDr. Karel Richter, CSc.

Chtěli bychom podpořit ročně k vydání minimálně 1 – 2 tituly a věřím, že tato dohoda přispěje jak k šíření odborných informací ve smyslu paragrafového znění zákona, tak k oživení publikační činnosti ve smyslu lidském.

Ing. Svatopluk Zídek

Z diskuse na Shromáždění delegátů vybíráme: _____

JUDr. Jaroslav Král, CSc.

náměstek ministra pro místní rozvoj

Podal informaci o organizačních úpravách na ministerstvu a k investiční politice uvedl:

Pravděpodobně vypustíme svou kompetenci v oblasti investiční politiky a upřesníme ji na kompetenci v oblasti veřejných investic a zadávání veřejných zakázek.

Investiční politika totiž může zahrnovat leccos a je otázka, jestli má vláda vůbec některé aspekty investiční politiky dělat, a zda to nepřísluší přímo soukromému sektoru, patrně ano. My bychom nechtěli se plést do takových věcí jako jsou třeba investiční pobídky, protože to je o něčem jiném. Investiční pobídky, to je vlastně lákání soukromého zahraničního kapitálu na určité výhody a úlevy do České republiky a to dělá Czech Invest jako podřízená organizace Ministerstva průmyslu a obchodu, zatímco my bychom chtěli dělat veřejné investování, čili vydávání našich peněz ať už ze státního rozpočtu nebo z rozpočtu měst a obcí a vlastně jde o to, stanovit přesná a korektní pravidla pro vydávání těchto peněz, protože to je úloha státu. Tedy nikoliv dělat celou tu škálu investiční politiky, ale jen veřejné investování a veřejné zakázky.

Slovenské zkušenosti jsou zajímavé i v tom, že Slováci mají místo našeho jednoho zákona o veřejných zakázkách zákony dva. Oni mají zákon o veřejných zakázkách, tedy „o verejnem obstarávaní“ a potom „zákon o koncesnom obstarávaní“, což je snaha využít soukromý kapitál pro výstavbu veřejně prospěšných staveb a dalších investic. Tedy postaví to soukromník zcela za své peníze, případně s nějakým menším příspěvkem z veřejných prostředků a pak ve formě jakýchsi koncesních poplatků nebo v jiné formě se snaží ty vložené peníze nějakým způsobem získat zpátky. Je to zajímavá věc. Když jsme se jich ptali jakou mají zkušenost s tím zákonem tak řekli, že v praxi se zatím prakticky nerealizuje, pouze v jediném případě a byla to nějaká velká čistíčka. Došlo k tomu, že se to postavilo za soukromé peníze. Ten zákon je trochu jako zavěšen v právním řádu jako jakási mrtvá schránka a příliš tedy nefunguje. Nicméně i nad těmito otázkami se hodláme zamýšlet a i v tom se můžeme nechat dobrými zkušenostmi inspirovat.

Naše ministerstvo by chtělo převzít kompetenci v oblasti veřejných zakázek. V současné době je to tak, že tato kompetence není žádným ústředním orgánem státní správy obsazena. Z kompetenčního zákona a potom z toho zákona speciálního má dohled nad zadáváním veřejných zakázek Úřad pro hospodářskou soutěž v Brně. Ten ovšem nemá tu vlastní kompetenci pro veřejné zakázky. Protože tady nebyl jiný ústřední orgán, který by se k tomu hlásil, tak došlo v minulosti k tomu, že tu poslední novelu zákona o zadávání veřejných zakázek dělal Úřad pro hospodářskou soutěž. Když vláda projednávala tu poslední novelu, což bylo asi před šesti týdny, tak v rozpravě rozhodla na žádost našeho ministra, že budeme zpracovávat nový zákon o zadávání veřejných zakázek, tak vláda v podstatě se k této koncepci přiklonila a nechci používat slovo že to rozhodla, ale ta rozprava vyzněla naprosto jednoznačně.

Takže my musíme dotáhnout tu záležitost do konců a definitivně se této kompetence chytit. To bychom chtěli udělat teď v souvislosti s připravovaným materiálem pro jednání vlády, který se

bude nazývat „Konceptce veřejného investování“, který půjde teď v dubnu do meziresortního připomínkového řízení a pochopitelně ho k připomínkám a k vyjádření dostane také Vaše komora.

Druhou věcí, o které bych se nyní chtěl zmínit, je příprava nového stavebního zákona. Tam je situace komplikovaná ze dvou hledisek. Za prvé z hlediska věcně-odborného a za druhé z hlediska taktického. Z hlediska věcně-odborného jde o to, zda udělat jeden komplexní zákon, který by nahradil zákon současný a nebo zda tu materii rozdělit do několika právních úprav. Nejčastěji se hovoří o zhruba třech zákonech. Tato otázka zatím nebyla rozhodnuta. V dohledné době chce náš pan ministr svolat určité konzultativní jednání představitelů odborných i podnikatelských kruhů, na které bude také pozván předseda Vaší komory, kde by mělo padnout určité strategické rozhodnutí o tom, jakou cestou se půjde, zda bude jeden komplexní zákon a nebo zda bude přijata ta cesta několika dílčích úprav. Ta představa je taková, že by mohl být samostatný zákon o územním plánování a samostatný zákon o stavebním řádu, in eventum i o stavebních úřadech, ale to není nezbytně nutné a pak třetí by mohl být zákon o vyvlastňování a o těchto záležitostech, které se systematicky vlastně nehodí tam ani tam. Jsem rád, že tady zazněl ve vystoupení Vašeho předsedy jakýsi apel na to, aby se ten zákon připravoval delší dobu a aby mu byla věnována skutečně seriózní pozornost. Já si myslím, že ano, protože jsem dělal před tím v legislativním odboru, takže vím a říkám to jako jakousi zásadu, ke které jsem na základě mnohaleté zkušenosti dospěl, že zákon lze připravovat buď rychle a nebo dobře. A my bychom měli mít snahu připravit tuto právní úpravu dobře, nikoliv rychle. Pokud budete mít při těch jednáních možnost, tak byste měli podle mého názoru spíše apelovat na to, aby ty práce skutečně byly založeny dlouhodobě a seriózně, protože je to svým způsobem jakýsi malý kodex, jakási kodexová úprava „suí generis“.

Pokud jde o hledisko taktické, tak v případě, že by byla přijata koncepce rozdělit tu právní úpravu, pak Ministerstvo životního prostředí by rádo převzalo kompetenci v oblasti územního plánování. My to nepovažujeme za šťastné a myslíme si, i kdyby došlo k rozdělení té právní úpravy, tak by ta koncepce měla zůstat na našem ministerstvu, protože jsme hluboce přesvědčeni, že je tady věcná souvislost především s regionální politikou, s takzvaným prostorovým plánováním Evropské unie, čili ta záležitost je z odborného hlediska jasná. Navíc u Ministerstva životního prostředí, tam víte že převažují takové ty čistě ochrannářské přístupy, které neumožňují komplexní pohled na problematiku a vlastně mohly by vést k zablokování investiční činnosti. Nemusím tady hovořit o sporech kolem výstavby dálnic a jiných akcí, jak to tady velmi pečlivě sledujete.

Na závěr bych chtěl popřát zdar Vašemu jednání a poděkovat Vám za dosavadní činnost. Také my na ministerstvu oceňujeme spolupráci a Vaší komoru jako výbornou a hodláme v tom i nadále pokračovat.

Doc. Ing. Ladislav Lamboj

děkan stavební fakulty ČVUT Praha

Dovolte mi, abych na začátku svého vystoupení splnil společenskou povinnost pozdravil toto shromáždění jménem svým a zároveň jménem celé akademické obce fakulty stavební, popřál velmi kvalitní a pragmatické jednání, hlavně pak v souvislosti s volbami ústředních orgánů naší komory. Dále bych využil této příležitosti a poděkoval Komoře za velmi štědrý dar, kterým se účastní na vybudování insignie stavební fakulty, to jest žezla. Ještě jednou Vám velmi děkuji.

Protože tady bylo zdůrazněno, že toto shromáždění by mělo mít velmi pracovní charakter a já s tím vřele souhlasím, dovoluji si hovořit pouze o jedné věci, a sice v souvislosti s komorou, to jest o implementaci současného, teda vysokoškolského zákona a co to přináší do života vysokých škol, respektive do vztahu vysokých škol a naší komory. My si budeme muset zvyknout na trošičku jinou terminologii než jsme byli zvyklí. Podle nového vysokoškolského zákona nyní existují vysoké školy dvojího typu. Existuje vysoká škola univerzitní a vysoká škola neuniverzitní. Jestliže dovolíte, já bych se pokusil charakterizovat typ univerzitní, respektive neuniverzitní vysoké školy.

Vysoká škola univerzitní uskutečňuje magisterské nebo doktorské studijní programy a v souvislosti s tím vědeckou a výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Může uskutečňovat též bakalářské studijní programy. Vysoká škola neuniverzitní uskutečňuje převážně bakalářské studijní programy a v souvislosti s tím výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Z hlediska organizačního vysoká škola univerzitního typu má možnost členit se na fakulty. Vysoká škola neuniverzitního typu tuto možnost nemá. Z hlediska financování v zásadě vysoké školy se rozdělují do třech typů. Jsou to vysoké školy veřejné, vysoké školy soukromé a vysoké školy státní. Pod pojmem státní vysoká škola je vysoká škola vojenská nebo policejní. Jestliže si řekneme, že vysoké školy, respektive jejich fakulty jsou v zásadě dvorními dodavateli členů komory, tak z hlediska dnešní organizace můžeme říci, že jak České vysoké učení technické – fakulta stavební, tak Vysoké učení technické v Brně – fakulta stavební a Vysoká škola báňská technická universita Ostrava, její fakulta stavební, jsou vysokými školami univerzitními a veřejnými.

Tyto vysoké školy mohou provozovat tři typy studijních programů, a sice program bakalářský, program magisterský – z hlediska technického program inženýrský – a program doktorský. Zase bych se pokusil charakterizovat, protože charakter těchto programů bude mít jistě i vliv na další rozhodování, o kterém se pak v závěru zmíním. Bakalářský studijní program je zaměřen zejména na přípravu k výkonu povolání, při níž se bezprostředně využívají soudobé poznatky a metody. Obsahuje též vybrané teoretické poznatky. Standardní doba studia včetně praxe je nejméně tři a nejvýše čtyři roky. Pokud se týká magisterského studijního programu, tak ten je zaměřen na získání teoretických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti. V oblasti umění pak je zaměřen na náročnou uměleckou přípravu a rozvíjení talentu. Standardní doba je nejméně čtyři a nejvýše šest roků. Magisterský studijní program může navazovat na bakalářský studijní program a v tomto případě je standardní doba studia nejméně dva a nejvýše čtyři roky. Doktorský studijní program je zaměřen na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění. Standardní doba studia je pak tři roky.

V dalším bych Vás informoval, jak na tato zákonná ustanovení reaguje pražská fakulta stavební Českého vysokého učení technického. Naše studijní činnost je především orientována na magisterské studijní programy. V současné době máme představu, že bychom měli tři studijní programy a sice: program Stavební inženýrství, Pozemní stavby a architektura a Geodézie a kartografie. U programu Stavební inženýrství předpokládáme, že by standardní doba studia byla pět a půl roku a v rámci tohoto programu bychom provozovali následující studijní obory:

Pozemní stavby a konstrukce, Konstrukce a dopravní stavby, Konstrukce a materiál, Vodní hospodářství a vodní stavby, Inženýrství životního prostředí, Podnikání a řízení ve stavebnictví, Systémové inženýrství ve stavebnictví a investiční výstavbě a Management a ekonomika. Studijní program Pozemní stavby a architektura by už dále nebyl na obory členěn, stejně tak jako program Geodézie a kartografie. Studijní program Pozemní stavby a architektura by měl standartní dobu studia šest let, studijní program Geodézie a kartografie by měl standartní dobu studia pět a půl roku. Zároveň připravujeme magisterské studijní programy, které navazují na bakalářský studijní program. Byly by to stejné studijní programy jako ty kompletní magisterské, to znamená program Stavební inženýrství v členění jako v tom předcházejícím, přičemž předpokládáme, že standartní doba studia by byla tři roky. Dále program Pozemní stavby a architektura, respektive Geodézie a kartografie také se standartní dobou tři roky. Jako určitý doplňující program předpokládáme, že bychom měli bakalářský studijní program, který je nazván Stavebnictví se standartní dobou studia tři a půl roku a v rámci tohoto studijního programu bychom vyučovali dva obory – Realizace pozemních staveb a inženýrských staveb a Stavební management. Dále bakalářským programem by byl program Geodézie a kartografie opět se standartní dobou studia tři a půl roku, kde bychom vyučovali studijní obor Katastr nemovitostí.

Třetí skupina – doktorské studijní programy, název programu by byl Stavební inženýrství, respektive Geodézie a kartografie. Standartní doba obou dvou programů je ze zákona tři roky a v rámci programu Stavební inženýrství by se připravovali posluchači v oborech Aplikovaná krajinná ekologie, Pozemní stavby, Konstrukce a dopravní stavby, Vodní hospodářství a vodní stavby, Ekonomika a řízení stavebnictví, Systémové inženýrství ve stavebnictví a investiční výstavbě, respektive Fyzikální a materiálové inženýrství. Studijní program Geodézie a kartografie by pak nebyl na obory dále členěn.

Vidíte, že při aplikaci zákona č. 111/98 Sb. a využití možností, které zákon dává obecně, bych řekl nám zase tady z hlediska zákona č. 360 blíká lampička, protože se budeme muset velmi rychle orientovat a rozhodnout, jak naložit s autorizací absolventů bakalářského studia. Myslím si, že i toto je věc pro případnou další diskusi.

Na závěr této informace bych chtěl tady přednést jistou výzvu. Stavební fakulta ČVUT, Stavební fakulta VUT Brno, komora i Svaz inženýrů jsou vydavateli časopisu Stavební obzor. Velmi často bývá tomuto časopisu vytýkáno, že jsou tam pouze publikace, které jsou vysoce teoretické. Já se domnívám, že právě komora by měla vyvinout určité úsilí ve svých řadách, vyzvat své členy, aby publikovali stavby, které jsou provedeny, protože si myslím, že řada informací z téhle té oblasti zbytečně zapadá. Není potřeba všechno tak říkajíc zaklít do trojných integrálů, ale je potřeba, aby technická veřejnost se seznámila s parametry staveb a dalšími věcmi, které mohou být pro ni velmi užitečné. Buďte tak laskavi, Vy sami nebo Vaši kolegové a zmocněte se této příležitosti.

Ing. Arch. Petr Bílek
Česká komora architektů

Poznámka Vašeho pana předsedy, který Vám pronesl tak vynikající projev, ve kterém jsem zjistil, že děláme obě naše komory téměř devadesát procent společných prací a máme zřejmě asi devadesát procent společných zájmů, mě vyprovokoval k určité

takové odpovědi. Byla tady jediná kritická poznámka, že mezi komorou inženýrů a architektů to někdy jde když jde do tuhého, a jinak se jako tak trochu vzdalujeme.

Začnu tím, co se mě stalo. Přišel jsem do Kalifornie, žádal jsem po příchodu o licenci a pak asi za dva měsíce, když se prověřila moje schopnost, myslím studijní a tak dále jestli budu připuštěn k licenci, tak jsem byl předvolán na nějaký dost vysoký úřad, kde mě bylo řečeno, že vlastně nejsem architekt. Já jsem se dost podívoval – bylo to řečeno dvěma inženýry, kteří bydlí na Hanspaulce, přesunuli se do toho samého města asi o dva nebo tři roky dříve a pak srovnávali naše dva studijní programy a prostě jak jsou různá etická hlediska. V podstatě se tam řeklo doslova: to vlastně není architekt, to je takový umělec, a ten to prostě tak namaluje, ale my inženýři, my to provedeme a výsledek práce je architektura. Já myslím, že na této příhodě se i charakterizuje rozdíl mezi architekty a inženýry. A já si myslím, že to není pravda. Mimochodem jsem tu licenci udělal asi o tři roky dříve, než ta kolegyně, která takhle hovořila.

Chtěl bych toto uvést jako špatný příklad, že to opravdu není tak, jak my se na to díváme. My se díváme na tvorbu prostředí jako na společnou práci, týmovou práci, jejíž výsledný produkt je architektura. A ten proces k tomu je nazýván výstavbou, stavebnictvím atd... Víím, že jsem s Vašimi pány kolegy o tom měl již nějakou diskusi. Nicméně bych byl nerad, aby ty naše dvě komory se rozcházeły. Naopak. Jestli nám jde o řádné začlenění do společnosti, pak musíme vědět, že jakýkoliv produkt nebo přírůstek, to, co my vytvoříme, jest vždycky v nějakém trojúhelníku. Buď zdraví, bezpečnost a blahobyt, nebo rozum, mentální vztah a intelekt. To jsou vždycky takové trojice, ze kterých pak je vyjádřen i vztah investor, projektant a dodavatel a bez splnění jedné té složky není dobrá architektura, je špatná architektura. Aby byla dobrá, tak právě proto si myslím, že je nutné spolupracovat. Nabízím v podstatě další spolupráci, vidím, že máte ty samé problémy ve společném postupu v legislativě, kde my máme dobré odborníky. I vy máte dobré odborníky, nechť spolupracují dohromady, protože asi nemá smysl dělat dvojí práci. Může to být vyjádření obou komor najednou. Pak mi pan Ing. Frýba přinesl velmi dobrý názor na postup a program celoživotního vzdělávání. To myslím taky že je jedna cesta, protože my – hovořím teď o architektech – musíme znát stavbu zrovna tak jako vy. A jinak není nikdy dobrý výsledek. Možná že by k tomu vůbec měl být velice rázný řez ve studijních programech, aby tady nevznikaly třenice již od začátku. To v podstatě zahrnuje práci ministerstva školství, ale také snad někdy i regionálního rozvoje.

Dále nabádám k tomu, že týmová práce je týmová práce a bez ní se degraduje tvorba z jedné strany na dekor a z druhé strany pouze že budeme bydlet nebo budeme nocovat a nebudeme bydlet. A nebudeme stavět, ale budeme jenom konstruovat. Takže vlastně to je tvorba, a teda znovu opakuji, že Česká komora architektů stojí za tím, aby naše dvě komory začaly pracovat dohromady, a to velice vážně a může to i být vyjádřeno nějakým společným úsilím, teda třeba společenským setkáním a můžeme třeba udělat dohromady bál, jestli byste chtěli příští rok.

Ing. Miloslav Pavlík, CSc.,
předseda Českého svazu stavebních inženýrů

Také já bych rád společensky splnil povinnost a pozdravil Vás jménem Českého svazu stavebních inženýrů. Dovolte mi, abych od této chvíle mluvil jako člen komory stavebních inženýrů a techniků.

My všichni určitě registrujeme ten neuspokojivý stav profese, to silné omezení stavební činnosti, které zasáhlo především dodavatelské firmy. V poslední době však se setkáváme s daleko horším signálem a to je, že mizí práce z projekčních kanceláří a ateliérů a to svědčí o tom, co nás vlastně čeká do budoucnosti, že vlastně investorská sféra nebude absolutně připravena a jsme vlastně určitým lakmusovým papírem pro vývoj celé společnosti. Já se domnívám, že by bylo vhodné, abychom v rámci jednotlivých oblastních kanceláří zřídili určitá poradenská místa, která by měla za úkol pomáhat našim kolegům vyhledávat práci, která by zprostředkovávala jednotlivé kontakty, protože si myslím, že právě v této těžké době, ve které se ocitáme, se může ukázat ta síla té členské základny komory, která čítá těch 18.000 lidí, protože i záležitost, kdy nabídneme podíl na své činnosti svému kolegovi z komory může svědčit o určitém etickém a kolegiálním přístupu.

Současně však se nám naskýtá prostor, abychom se připravili na to, v co jistě všichni věříme že přijde, na ten další rozvoj a aby jsme byly připraveni na daleko silnější a podle mého názoru i razantnější vstup zahraniční investorské sféry, která od nás bude očekávat, že budeme svými předpisy a svojí legislativou, ale především svojí činností kompatibilní.

Myslím si, že tady zcela jasně zaznělo, že legislativa, která se připravuje rychle, většinou nebývá dobrá a my v tomto okamžiku potřebujeme především tu dobrou legislativu. Zase si ale nenamlouvejme, že pokud my sami aktivně se nezúčastníme těchto prací, tak potom můžeme nad těmi výsledky pouze si jenom povídat a konstatovat, že se nám to nepovedlo. Čili berte to jako výzvu k tomu, že pakliže víte o někom, kdo je schopen v různých oblastech, a těch oblastí by jsme našli velice mnoho, a mohl by pomoci, ať se obrátí buď prostřednictvím společné legislativní komise, kterou má svaz i komora a nebo přímo na jednotlivé představitele, kteří mají na starosti legislativu, aby podklady, které státní správě a nebo kolegům ze Společnosti pro stavební právo předáváme, byly maximálně kvalitní.

Druhou záležitostí, o které se zmíním a ona vlastně navazuje na slova kolegy Bílka a týká se toho, že my všichni kdo jsme absolvovali základní školu, tak jsme se určitě setkali s pověstí o Svato-plukovi a o jeho známých prutech a já bych Vás chtěl tady informovat o určitých integračních snahách, které vyvrcholily před třemi týdny v Karlových Varech, kdy se sešli zástupci sedmi organizací. Byli to představitelé obou komor, představitelé Obce architektů, Svazu podnikatelů, Svazu inženýrů a byli u toho i představitelé Nadace pro rozvoj stavitelství a architektury. Na tomto setkání byl odsouhlasen společný statut, který v současné době je dopracováván a bude předložen k řádné registraci na ministerstvo vnitra a v rámci tohoto statutu se objevuje ten cíl, aby všechny tyto nevládní organizace působily společně a vytvořily tak silnou protiváhu těm orgánům a organizacím, které spravují státní správu. Myslím si, že v tom se může projevit ta velká síla a ten veliký duševní potenciál, které naše členské základny skýtají. Ten statut se vrací vlastně i k jedné naší tradici, která sahá až do poloviny minulého století a všichni zúčastnění představitelé těchto organizací se dohodli, že název pod kterým bude registrován je Spolek inženýrů a architektů, což je starý historický název, který pochází z roku 1865.

Domnívám se, že tak vzniká dostatečně silná komunita, která svou vahou bude mít možnost ovlivňovat některá, podle mého názoru velice sporná nebo přímo nebezpečná rozhodnutí

o jakých jsme byli informováni, jako o tom, že by kompetence za územní rozvoj přešla pod ministerstvo životního prostředí. Všichni, kdo sledujeme v této oblasti jednotlivé kroky tohoto ministerstva, tak si jistě dovedeme představit, co by to znamenalo v této těžké době pro naši profesi.

JUDr. Miroslav Hegenbart

předseda Společnosti pro stavební právo

Je tomu již tuším šest let, co spolupracujeme velmi intenzivně, velmi dlouhodobě a řekl bych velice korektně, neváhám říci přátelsky. Máme stejnou ideu ve vedení obou nevládních organizací. Ideu že v podstatě nikdo profesně na úseku výstavby nemůže prosadit některé zájmy izolovaně, že musí působit ve sféře architektury, techniky, ekonomiky, práva a dalších společenských věd a že vždy dochází k určitému konsensu a korekci. Tvrdohlavci na kterékoliv straně neuspějí buď dříve se svým návrhem nebo později s realizací.

Druhá věc je, že nemůžeme pracovat dneska pouze v českém kontextu, musíme pracovat každý po svém v mezinárodních stycích a v tomto korigovat některé naše, byť i včerejší, byť i dobré představy. Já myslím, že v tom, co zde řekl pan Ing. Pavlík, že v založení SIA, která je otevřenou společností pro všechny další sdružení, spatřujeme tu pravou formalizovanou integraci na nevládní úrovni, která již brzy přinese vnitrostátní i určitý mezinárodní efekt.

Působíme v legislativní komisi, zpracoval se návrh právních otázek pro Vaši autorizační radu a konečně vyšla nová příručka pro autorizace, která mimochodem je nejúspěšnějším právním titulem na knižním trhu. Přesahuje ty další tituly o několik desítek tisíc. A připravujeme učebnici veřejného stavebního práva, která by měla vyjít v tomto roce pro ČVUT stavební fakultu a příští rok by měla být dokončována druhým dílem soukromého stavebního práva. To je význačný čin.

Na naší Valné hromadě jsme v podstatě rozhodli o přeložení sídla naší společnosti na Právnickou fakultu University Karlovy a podepsaly jsme s děkanem společnou dohodu o ideové integraci společnosti a nově zřízeného Kabinetu pro stavební právo na právnické fakultě. Mimochodem máme tam 12 pedagogů, kteří jsou členy naší společnosti a kteří ten kabinet vlastně budou vytvářet. Říkám to proto, že po určité době, která vyžaduje ten náběh, budete moci se obracet i na právnickou fakultu, aby v podstatě zajišťovala některé dlouhodobé řekněme vědecko-výzkumné práce v oboru stavebního práva.

A teď k dalším otázkám, jmenovitě k vystoupení pana náměstka JUDr. Krále, jehož si velice vážím pro jeho přátelský a racionální přístup. To, co zde řekl, jsou významné informace a já bych je doplnil o pohled z nevládní sféry. Je připravena informace pro jednání nevládních organizací, která plně podporuje oddálení zpracování věcného záměru stavebního zákona. My si myslíme, že je fakticky nemožné v té lhůtě do září ho předložit. A v tomto směru je zde varování odborné veřejnosti, že v podstatě žádný zákon, který by byl napsán v podstatě formálně a neprojednán s odbornou veřejností, tak odborná veřejnost ho nepřijme. A to z hlediska síly a množství dneska těch hlavních nevládních organizací je dosti zásadní slovo. Já jsem to tlumočil i panu místopředsedovi Rycheckému, který mimochodem je členem naší společnosti, takže jsem mu mohl to tlumočit v určitém přátelském jednání. Kromě toho jsem mu tlumočil i jménem nevládních organizací, že vítáme, že budoucí ministerstvo

pro regionální rozvoj by mělo v působnosti veřejnou zakázku staveb. Považujeme to v souvislosti výstavby za naprosto nezbytné a solidní. Ale upozorňuji, že veřejná zakázka musí být dokompleťována i o působnost, která by umožnila vydání nebo přípravu dalších předpisů na úseku výstavby, které se týkají třeba realizace staveb, koordinace, bezpečnosti práce, ale i projektové přípravy, které by bylo možné na základě této kompetence vydávat. Snad by stačilo přidat k tomu nějaké slůvko – veřejná zakázka a jiná investorská činnost v oboru výstavby, to v podstatě je věc formulační.

Další věc je územní plánování. Naše společnost na žádost ministerstva, odboru územního rozvoje zpracovala rozbor možností, jak rozhodovat v rozporech mezi orgány územního plánování a dotčenými orgány státní správy, které hájí životní prostředí. Ten rozbor zpracovávali lidé vysoce erudovaní v tomto oboru, vyznívá tak, že speciální zájmy hájí speciální orgány (půda, voda, ovzduší atd.), ale rozhodnout integrovaně za státní zájem má podle zákona ministr pro místní rozvoj. Ministr proto podle mého názoru bude moci rozhodnout některé spory, opřít se o tento posudek a v případě rozporu o kompetenci ministr životního prostředí by se mohl obrátit k Ústavnímu soudu. Nechť ty věci jsou jednou rozseknuty, myslím, že stav neustálého oddalování rozhodování v tak vážných věcech jako jsou dálniční tahy nebo Územní plán hlavního města Prahy je naprosto nemožný. Poslední věc, kterou bych chtěl říci, je v podstatě spolupráce na všeobecných obchodních podmínkách dodávek pro zhotovení stavby a pro přípravu projektu. My jsme zpracovali do konce roku za podpory ministerstva průmyslu a obchodu návrh těchto všeobecných obchodních podmínek. Jde vůbec o první podmínky zájmových organizací, které u nás budou zpracovány. Ukázala se však jistá potíž, že po konfrontaci s názory ze soudní sféry, bude je nutno přepracovat formálně tak, aby je bylo možné přímo vtělit do smluv. My jsme je měli formulovány asi jako kdysi základní podmínky dodávek, čili abstraktně. Kdežto teď půjde o to, aby účastníci je rovnou mohli přejímat do smluv. Předpokládáme, že jako SIA v druhé polovině tohoto roku tyto podmínky vydáme a že ukončíme ten neblahý stav, který trvá zejména v dodavatelské sféře, která pod tlakem ekonomické situace přijímá často takové smlouvy, které jí nic dobrého nepřinášejí.

Ing. Jiří Frýba

Společnost pro techniku prostředí

Chtěl bych se velice krátce zmínit o vztahu komory a ostatních nevládních organizací, odborných společností, protože za tu dobu, co komora existuje se tady už vyprofilovala možnost spolupracovat mezi těmi, kteří jsou ze zákona, tedy komorou naší a architektů a těmi ostatními odbornými spolky. Já jako předseda Společnosti pro techniku prostředí, ale také člen komory, patřím do té profesní skupiny komorové, která zahrnuje obor techniku prostředí staveb, specializace technická zařízení a ten obor z celkového počtu členů komory zahrnuje 15 %. To je poměrně velká profesní skupina, vlastně druhá největší po pozemních stavbách.

Tady se hovořilo o poslání komory, já se chci zmínit o poslání těch odborných společností nevládních. Jedná se o to, abychom udrželi úroveň dodávek stavebních nebo ji samozřejmě i zlepšili a já ještě tím že mám tu příležitost žít se tím, vidím to, co se nepodařilo a někdy mohu i působit na to, jak se stanoví nějaká koncepce v našem oboru. Chtěl bych říct, že vstup do Evropské

unie, na který se samozřejmě těšíme, přinese a již nyní přináší řadu problémů.

Já hovořím za tu oblast ústředního vytápění a klimatizace. Víte, chyby které se teď při té nové výstavbě dělají, to jsou chyby, které od 70. let, například strojní fakulta už tenkrát proklela a od té doby by nikdo z českých projektantů takovou věc nedovolil naprojektovat. Tyhle věci se tady nejen projektují, ale i realizují. Nevím, zda-li je to na první pohled patrné třeba i člověku, který v tom oboru nepracuje. Ale jdete-li se podívat třeba do těch hypermarketů a zvednete-li oči nahoru ke stropu a tam visí ta vzduchotechnika, jsou tam hrozné věci. Ne snad, že bychom o tom my čeští profesisté nevěděli, ale my prostě nejsme schopni tu zakázku ubránit proti těm zahraničním stavebníkům, u kterých jsme rádi, že sem přicházejí, protože sem samozřejmě přináší kapitál a bez toho by se nic nehnulo. Ale nejsme schopni se prosadit proti těm koncepcím, které oni přináší a to prostě proto, že oni jsou zákazníci a prostě ta kvalita té dodávky a z toho potom vyplývající i užitnost nám tady zůstane na desítky let. Hlavním důvodem je, aby to bylo levné. Aby to bylo levné, tak je to prostě špatně a nejkomičtější je, že když hovořím se zahraničními projektanty kteří to projektují, tak se mnou souhlasí. Já se domnívám, že právě naší úlohou je, abychom svojí profesí a svými znalostmi tomuto čelili. Musíme se připravit na to, že vliv vstupu zahraničního kapitálu přinese i tohle. A říkám teda, že zaplať Bůh, že máme komoru, protože ať se jakkoliv my, jednotliví profesisté a členové nevládních organizací stavíme proti tomuhle vlivu a snažíme se kvalitu nějak podržet, tak my nejsme vlastně nic, jsme jen spolky, které existují proto, aby se měli lidé kde sejít, třeba se i navzájem nějak vzdělat, ale to je všechno. Ze zákona samozřejmě nejsme, ze zákona je jedině komora.

Existujeme od roku 1992 a naše společnost měla tu čest, že je v zákoně č. 360 uvedena jako jedna z těch iniciujících společností. Teprve teď vidím, jak je to důležité a bude to čím dál tím důležitější, že existuje něco ze zákona. Jediné, na co slyší ti lidé, kteří nám tady tu úroveň nesporně snižují, to je to, že něco je ze zákona, tím je lze postrašit. Prostě, když řekneme, že je to ze zákona, to se nesmí, je to trestné, a ta stavba se může koneckonců i zbourat když to tak nebude, na to oni slyší. Na technické konzultace a diskuse samozřejmě nedají. Tady také se předseda Václav Mach zmínil o závaznosti norem. Na závaznost norem ten, kdo chce udělat nějakou chybu, na to slyší a toho se lekne, ale na běžnou technickou diskusi určitě ne. Já se domnívám, že komora v této době, když budeme čím dál více spolupracovat se zahraničím, bude mít větší a větší vliv, prostě může podržet tu úroveň dodávek.

Já bych se ještě chtěl zmínit, že komora má obrovskou výhodu, kvalitativní rozdíl oproti nám, spolkům. Protože spolky samozřejmě existují tehdy, jestliže mají na to peníze. Já třeba jsem také shodou okolností členem předsednictva Českého svazu vědecko-technických společností, který sídlí na Novotného lávce. A vidím, jak tam některé spolky zanikají prostě proto, že nemají na svoji existenci. Kdežto komora díky tomu, že má takovouhle reglementaci, tak podle mého názoru ekonomicky nebude nikdy ohrožena. Navíc komora tím, že je ekonomicky pevná, se může bránit proti lobování. Každý z těch spolků samozřejmě přijme rád nějaký sponzoring při nějakých příležitostech, ten spolek chtěl nechtěl je potom tomu sponzorovi zavázán. Takže jestliže nějakou odbornou konferenci sponzoruje nějaká firma, která si tam zaplatí účast, udělá si tam výstavku

a je to firma, která ty dodávky dělá špatně, tak kdo si ji dovolí kritizovat na tom shromáždění, když to je vlastně za její peníze? Komora má obrovskou výhodu v tom, že právě tohoto se nemusí obávat.

Velice vítám i to, o čem tady hovořil pan Ing. Pavlík, že se začíná konstituovat SIA, dřív se to pracovníě nazývalo radou nevládních organizací a víte, jak jsem se k tomu hlásil po celá minulé léta. Pokud by to bylo možné, naše společnost by v této věci velice ráda participovala, protože nám jde o totéž.

Dále pak bych si ještě pochválil komoru, protože já jsem taky členem, že tohle je prostor, na kterém jsme se tady setkávali a setkáváme. Protože samozřejmě už dávno víme, že stavaři a strojaři ten dům dávají dohromady, elektrikáři samozřejmě také. Bez této spolupráce to nejde.

K programu celoživotního vzdělávání. Já osobně mu přikládám veliký význam proto, že proti chybám ve výstavbě mohou vystupovat pouze lidé odborně kvalifikovaní a fundovaní. A ten program toho celoživotního vzdělávání a pokud možno i nějak reglementovaný, povinný, je naprosto nutný. Protože jsem ten, který denně chodí po stavbách ve špinavých botách, tak to vidím. Je řada šikovných lidí z našeho oboru, kteří se dále nevzdělávají, protože na to nemají čas nebo to prostě nepovažují za nutné a protože prodají i takovou práci, na kterou dneska stačí. Myslí, že na ni budou stačit i zítra. Takže pokud se jim nepřipomene: chlapče pracuj na sobě, tak oni na sobě pracovat nebudou.

Já jsem si dovolil specifikovat návrh technického zajištění přes Český svaz vědecko-technických společností, bylo by škoda nevyužít těch možností, který ten poměrně bohatý svaz má. Má 7 domů techniky, kterým může velet a jsou vlastně jeho majetek a ty by byly schopny za velmi dobrých podmínek organizovat odborně program celoživotního vzdělávání vlastně v celé republice, protože oni jsou teritoriálně rozloženi na sedmi místech.

K celoživotnímu vzdělávání se hlásí Hospodářská komora České republiky. Říká: my bychom chtěli nějak podržet učňovské školství, zajišťovat vzdělání těch lidí, kteří potom ty naše projekty realizují rukama a také se jim líbí ta myšlenka, že vlastně to celoživotní vzdělávání by mohl být celoživotní proces. A Hospodářská komora na to peníze má, samozřejmě ten program bude nutné nějakým způsobem financovat. Takže já si myslím, že by bylo vhodné nejprve začít nepovinně, nicméně zveřejňovat to, že někdo se toho programu zúčastňuje, protože já se domnívám, že se může vytvořit takové prostředí, že když někdo prokazatelně bude na sobě pracovat a někde to bude napsáno, bude mít i lepší přístup k zakázkám. A někdy v budoucnosti by bylo možné to dostat do nějaké zákonné normy, že by to bylo povinné, analogicky, jako třeba lékaři jsou také povinni v průběhu své odborné dráhy na sobě pracovat.

Ing. Jan Fafejta

předseda Komory geodetů a kartografů

Z pozice geodetů by se zde dalo diskutovat asi k většině otázek, které jste zde probírali, ovšem k vzhledem k času, který zbývá podle programu, bych se omezil pouze na dvě poznámky.

Chtěl bych se na Vás obrátit jako na odborníky, kteří při výkonu své práce se ocitají v služebních vztazích s investory, s projektanty a s dodavateli staveb. Tam všude také působí geodeti. Já bych zde chtěl zdůraznit, že role geodeta je důležitá od toho počátku stavby až do konečné fáze, protože geodeti tím anglickým slovem „Sare waw“, jsou taková výzkumníci a ocitají se

vždycky v té první frontě a i v závěru té akce, to jest při dořešení majetkoprávních vztahů a zapsání nebo vložení do katastru nemovitostí.

Druhá věc, kde bych se zde chtěl obrátit na Vás o pomoc, a sice my jsme konečně v letošním roce dostali návrh zákona o zeměměřičské komoře do paragrafovaného znění, které se v současné době ocitá v poslanecké sněmovně parlamentu České republiky. A proto bych byl rád, kdyby jste vy při svých setkáních podpořili tuto naši snahu a přál bych si, abyste nám v této věci také i drželi palce.

Ing. Jiří Novák

ředitel, Ministerstvo pro místní rozvoj

Já jsem původně nechtěl vystoupit, protože jsem přijel hlavně poslouchat, nicméně musím reagovat na příspěvek pana JUDr. Hegenbarta, protože bych vás rád upozornil, že Ministerstvo životního prostředí dalo do diskuse na úrovni státní správy státní politiku životního prostředí. Jak jsme neustále vyzýváni, abychom všechno diskutovali na široké platformě, tak mám obavu, že právě tato politika se takto nediskutuje. A v ní je jedna věc, která si myslím, že úzce souvisí s tímto jednáním. A sice je to problematika využívání území. A já bych rád, abyste se podívali na tuto politiku životního prostředí a společně s námi se pokusili některé věci v ní dát na správnou míru.

Doc. Ing. Štěpánek, CSc.

děkan stavební fakulty VUT Brno

Letošní rok je velmi významný nejenom pro brněnské Vysoké učení technické, ale i pro jednu z nestarších a největších fakult tohoto učení.

Právě před sto lety byly na této české vysoké škole technické, založené v listopadu roku 1899, jako první zahájeny přednášky v tehdejšímu odboru stavebního inženýrství. Vysokoškolské vzdělávání ve stavitelství má v Brně významnou tradici a o jeho úroveň se zasloužila celá řada osobností, které na fakultě od jejího vzniku působili. Za sto let své existence vychovala fakulta tisíce stavebních inženýrů, kteří vytvořili mnoho významných projektů i staveb a úspěšně rozvíjeli teoretické poznatky vědního oboru pro jejich bezprostřední uplatňování v praxi. Celá řada absolventů fakulty stavební proslavila svojí prací jméno fakulty nejen v rámci naší republiky, ale i v zahraničí.

Při příležitosti stého výročí bude na fakultě stavební ve dnech 18–20. října tohoto roku uspořádána 11. mezinárodní vědecká konference, na níž budou prezentovány nejen nejnovější poznatky ze všech oborů stavitelství nejen našimi pedagogicko-vědeckými pracovníky a dalšími zúčastněnými odborníky, ale budou při ní představeny i výsledky prací studentů doktorského studia a bude umožněna prezentace stavebních firem.

Jsem přesvědčen, že řada členů ČKAIT se naší konferenci zúčastní a přispěje tak k její vysoké úrovni. Rád bych Vás všechny jménem vedení fakulty při této příležitosti k účasti na této konferenci pozval.

Fakulta stavební v Brně rozvíjí s komorou širokou spolupráci a pro svoji činnost ji pokládá za velmi prospěšnou a nepostradatelnou. Řada akademických pracovníků je členy vrcholných grémii komory a zástupci komory jsou členy vědecké rady a dalších komisí, které formují koncepcce dalšího působení fakulty ve vzdělávací i tvůrčí činnosti do budoucnosti. Naše fakulta poskytl širokou nabídku odborných kurzů celoživotního vzdělávání, jimiž komora hodlá přispívat ke zkvalitnění odborných znalostí

svých členů a umožnit jim průběžné získávání nejnovějších odborných poznatků.

Dovolil bych si na závěr vyjádřit své přesvědčení, že dvoustranný zájem fakulty i komory na úspěšném rozvoji českého stavebnictví je nesporný, že v něm budeme společně pokračovat vědomi si významu jeho tradic a že vzájemná spolupráce mezi členy komory a fakultou stavební v Brně se bude dále rozvíjet k oboustranné spokojenosti a užitku.

Ing. Jaroslav Machek

Dovolte, abych se vyjádřil trošku k jiné oblasti problémů, které nás jak se domnívám, trápí. Komora za dobu své existence jistě prokázala jednak oprávněnost své existence a získala si důvěru, a řekl bych, i úctu v některých otázkách informovanosti technické veřejnosti.

V minulém roce zahájilo navíc činnost Informační centrum komory, které za rok své činnosti učinilo velký kus práce. Všichni jste se seznámili s výsledky činnosti centra, například s velice dobrou příručkou k novele stavebního zákona, která byla vydána okamžitě po vstoupení této novely v platnost. Jste seznámeni s možností zakupovat si různé technické pomůcky, technické DOSy, všichni členové komory dostávají publikace, které se týkají celé oblasti výstavby.

S tímto problémem ovšem kontrastuje jedna zásadní věc. Komora nemá vlastní objekt, v kterém by mohla reprezentovat a vlastně prokazovat výsledky své činnosti. Domníváme se, že komora by měla mít k dispozici takové prostory, které nejen po stránce funkční, ale i po stránce společenské by mohly komoru reprezentovat. Pražská oblast se snaží udělat určité kroky v tomto problému, ale prozatím nemáme možnost se více prosadit. Proto navrhuji, aby Shromáždění delegátů přijalo do usnesení shromáždění následující text:

Shromáždění delegátů ukládá Představenstvu zajistit pro činnost ČKAIT ústřední samostatný objekt v Praze, ve kterém budou zajištěny činnosti jednak Informačního centra, kanceláře komory, archiv a společenské prostory s možností občerstvení pro přijímání hostů, setkání členů komory a pořádání drobných informačních akcí. Za tímto účelem se Představenstvu ukládá vytvořit předpokládanou finanční částku, zablokovanou v rozpočtu ČKAIT.

Ing. Čermák, místopředseda ČKAIT k tomu uvedl, že představenstvo usiluje již delší dobu o získání potřebného objektu. To však vyžaduje komplexní technicko-ekonomické posouzení konkrétního záměru a nebylo by proto vhodné takovéto usnesení přijímat bez znalosti konkrétních podmínek.

Ing. Jiří Fiala

Doporučuji představenstvu, aby iniciovalo jednání s dotčenými orgány a profesními organizacemi, jejichž výsledkem by měla být racionální pravidla ochrany památek, zahrnující rovněž hlediska architektů a stavebních inženýrů.

Ing. Svatopluk Zidek

Chtěl bych jen v krátkosti reagovat na diskusní příspěvek pana kolegy Fialy ve věci památkové péče. Asi před třemi měsíci z iniciativy ČKAIT a ČSSI vznikla skupina, věnující se technickým památkám. V souvislosti s tím jsme vstoupili v kontakt se Státním ústavem památkové péče a dohodli jsme se, že by tato skupina vytvořila určitý prostor od konfrontace ke kooperaci, čili chtěli bychom vytvořit určitou platformu, kde bychom si

mohli nejožehavější otázky a nejožehavější rozpory prodiskutovat a vnést do toho památkového utilitářského, historicky-vědního náhledu i náhled technický a odborný, stavařský. Chtěl jsem jen upozornit, že představenstvo na tom pracuje i bez tohoto upozornění.

Ing. Dr. techn. Miloš Šifalda

S jistým zadostiuchněním zjišťuji, že mé několikaleté úsilí, kdy jsem se snažil obrátit pozornost ČKAIT na problematiku kvality, resp. nekvality ve stavebnictví nese konečně určité výsledky, neboť o kvalitě je zmínka i v příspěvku Ing. Macha ve Zprávách ČKAIT z 22. 12. 1998.

Proto mi dovolte, abych upozornil na jiné bolavé místo naší činnosti, na etiku jednání našich členů. Doufám, že tento problém nebude řešen tak dlouho, jako tomu bylo v případě kvality. V Profesním a etickém řádu ČKAIT v § 5 je řečeno: „Autorizovaná osoba nesmí poškodit přímo nebo nepřímo svého kolegu.“ Zjišťuji, že současný stav tomuto ustanovení příliš neodpovídá. Je běžnou praxí, že členové ČKAIT dluží svým kolegům, že se oproti Honorářovému řádu ČKAIT vysloveně podbízejí, což se zpětně nepříznivě projevuje na kvalitě jejich práce. Vím, že tento jev souvisí se současným útlumem ve stavebnictví, nicméně není možno podle mého názoru tuto skutečnost tolerovat. Tyto prohřešky proti etice zůstávají prakticky nepotrestány. Naproti tomu, ten kdo nezaplatí včas příspěvky Komoře, má téměř okamžitě pozastaveno členství. Rozhodování stavovského soudu v jiných případech je při tom tak zdlouhavé, že podle současného znění disciplinárního a smířčího řádu dojde ve smyslu § 16, odst. 2. d) k promlčení disciplinárního provinění. Jsem přesvědčen, že tento stav neslouží dobré pověsti komory a poškozuje přímo všechny členy ČKAIT, kteří jsou dbalí zákonů.

Doporučuji proto, pokud příslušné orgány ČKAIT nestíhají včas vyřídit jednotlivé případy, aby byl rozšířen počet jejich členů. V dnešní době nejsou některé případy rozhodnuty stavovským soudem ani po roce a jsou tudíž promlčeny.

K tomu v technické poznámce uvedl JUDr. Vaňous, právník Stavovského soudu, že podaná informace týkající se Stavovského soudu není pravdivá a nemá ani opodstatnění. Žádné případy řešené Stavovským soudem nebyly promlčeny a Stavovský soud není vázán na projednání disciplinárního provinění žádnou zákonnou lhůtou, takže k promlčení ani nemůže dojít.

Ing. Karel Vaverka

Veškerá aktivita vrcholových orgánů ČKAIT, orgánů samosprávy, státní správy při revizích zákonných, vnitrokomorových předpisů a standardů, týkajících se problematiky stavebnictví, musí probíhat v souladu s vizí vstupu naší země do Evropské unie.

Stavebnictví v České republice na konci 20. století se nachází ve velmi neutěšené situaci. Tento diskusní příspěvek členů výboru oblasti Brno se pokouší situaci popsat, stanovit teze řešení a navrhnout postupy, které doporučujeme z pozice ČKAIT realizovat.

Pokud se pokusíme popsat výchozí stav, je možno problémy rozčlenit do několika skupin. Jsou to zejména:

- › Malá poptávka po stavebních pracích v důsledku recese hospodářství v ČR,
- › nadbytek projektových, inženýrských a dodavatelských kapacit,
- › malá společenská váha stavařské a zejména projektantské profese,

- › nízké požadavky na kvalitu projektů ze strany stavebních úřadů a investorů a nezáměr státu o tuto kvalitu pečovat,
- › nepochopení přímé souvislosti mezi dobrým projektem na straně jedné a kvalitní a hospodárnou stavbou na straně druhé,
- › tlak investora, vyžadující snížení ceny zakázky pod reálnou úroveň. Tlak investora na termíny výstavby díla je často v rozporu s základními fyzikálními a chemickými zákony. Toto má velmi negativní vliv na kvalitu,
- › malá vynutitelnost obchodního práva v české společnosti,
- › riziko havárie, újmy zdraví a zmaření lidských životů při pokračování stávajících nepříznivých trendů,
- › malá pomoc státu a dalších institucí při expanzi stavebních kapacit do zahraničí,
- › nerespektování základních principů kolegiality mezi členy komory,
- › z toho vyplývající problémy – dumping, nekvalita, nerespektování základních obchodních a partnerských vztahů.

Pokud se zamyslíme nad možnostmi řešení tohoto stavu, musíme problematiku rozčlenit na dvě oblasti. První oblastí jsou problémy naší komorou neřešitelné, zde můžeme stav věci konstatovat, ale nic víc. Druhá oblast je ta, kterou můžeme z pozice komory ovlivňovat, a kterou bychom se měli hluboce a podrobně zabývat od úrovně vrcholových orgánů, po úroveň jednotlivého člena komory.

› Dokončit stabilizaci ČKAIT v legislativním procesu. Jedná se zejména o revizi zákonných a vnitrokomorových předpisů v oboru ve vztahu k harmonizaci s Evropskou unií a vztah komora versus stát. Příkladem je definice odpovědnosti za dílo projektanta minimálně do konce záruky.

› Neprodleně vytvořit prostředí, kdy členové ČKAIT budou ctít zásady spolužití dané Etickým řádem. Je nutno přesvědčit členy, že cenový dumping projektových i stavebních prací je v konečné fázi likvidátorem všech, navíc je v přímém rozporu se Stanovami ČKAIT. Dosáhnout sankčního postihování dumpingu.

› Zkvalitnění sankčního systému ČKAIT neboť stávající není dostatečně funkční. Příkladem může být velmi komplikovaný proces s členem ČKAIT, neplaticím příspěvky. Stejně tak § 3, odst. 3 Disciplinárního a smírního řádu hovoří o tom, že postižitelné přestupky jsou pouze takové, které jsou ohlášeny do jednoho roku po provinění je neudržitelný.

› Zkvalitnění členské základny ČKAIT i za cenu její redukce. Informaci o pozastavení nebo zrušení autorizace (tzn. o odejmutí autorizačního razítka) je nutno prostřednictvím příslušného ministerstva rozšířit na všechny stavební úřady.

› Zavedení funkčního systému vzdělávání členů. Domnívám se, že dobrovolný a nekontrolovaný stávající systém je málo účinný. Komora tuto situaci již řeší, je nutno urychleně pokračovat.

› Narovnání deformovaných cen projektových a inženýrských prací. S tím souvisí standardizace projektových prací. Pokud budou standardy přeneseny na stavební úřady, které budou nuceny posuzovat projekty z hlediska kvality a úplnosti bude učiněn první potřebný krok ke zlepšení kvality projektové práce. Bude to cesta k odstranění nízké kvality projektů.

› Navázání bližší spolupráce s ČKA, problémy obou komor jsou totožné. Je nutno vytvořit systém aktivní spolupráce ČKA a ČKAIT.

› Pro řešení současných problémů je žádoucí bližší spolupráce naší komory s Hospodářskou komorou a Svazem podnikatelů ve stavebnictví.

› Žádoucí je také přesvědčit parlament a vládu o převedení problematiky stavebnictví do jednoho ministerstva (Ministerstvo veřejných prací?). Stávající roztržičnost je na škodu oboru.

› Zrušení existence průkazů zvláštní způsobilosti. V tomto čase v našem státě aktivně působí několik tisíc držitelů těchto průkazů, nemajících autorizaci a vykonávajících vybrané činnosti.

› Vytvoření tlaku na vládu, banky a další rozhodující orgány na to, aby do stavebnictví přesunuly další startovací finanční prostředky (např. podpora bytové výstavby). Je nutné přesvědčit o multiplikačním efektu ve stavebnictví, o tom, že tyto vynaložené prostředky se vrací do ekonomiky několikrát (mzdy, daně, služby).

› Další tlak na vládu musí směřovat v tom smyslu, že si musí uvědomit za co z hlediska stavebních a návazných zákonů zodpovídá, musí tuto odpovědnost pomocí stavebních úřadů zabezpečit (státní stavební dohled) a na stavebnicích vyžadovat. Stavební dílo je vždy věc veřejná, byť je na soukromém pozemku a je budované za soukromé finanční prostředky.

Ing. Jan Konícar

Dozorčí rada Regionální sekce Brno řešila v r. 1998 celkem 23 podnětů a stížností na autorizované osoby. Seznámím Vás se dvěma okruhy problémů, se kterými jsme se při našem šetření v roce 1998 setkali. Jedním ze zajímavých podnětů k řešení byla zpráva Okresního úřadu o nedodržování vyhlášky č. 174/94 o úpravách staveb vzhledem k osobám se sníženou možností pohybu na jednom okrese Jižní Moravy. Okresní úřad uváděl 4 konkrétní stavby, veřejné objekty, kde nebyla dodržena výše jmenovaná vyhláška, a to konkrétně bezbariérový přístup pro tělesně postižené občany.

Tato problematika je většinou autorizovaným osobám známá přesto se stává, že z různých důvodů se nakonec ve stavbě nerealizuje. Jedním z konkrétních důvodů byl tlak investora na snížení nákladů stavby, dalším důvodem bylo zabor pozemku a složitost s jeho vyřizováním a i například to, že stavební úřad řešení stavby ve smyslu vyhlášky nepožadoval. Nutno dodat, že stavby nebyly z hlediska přístupnosti nepohyblivých občanů řešeny již ve fázi projektové přípravy a tudíž celá záležitost padla na vrub projektantů i když tyto stavby dostali příslušné stavební povolení a byly realizovány. Je však skutečností, že se jedná o stavby z období, kdy vstoupila vyhláška v platnost a nebyla ještě u zúčastněných stran vžitá.

Často uváděným argumentem při nedodržení vyhlášky je předpoklad kolik osob tělesně postižených, tzv. „vozičkářů“ bude vlastně objekt využívat. Je však dobré si uvědomit, že se nemusí jednat pouze o „vozičkáře“, ale také o lidi jinak tělesně postižené se zhoršenými možnostmi pohybu a v neposlední řadě o občany dřívějšího data narození, kterým se s přibývajícím věkem možnosti pohybu zhoršují.

Další problematikou se kterou se setkáváme při našich setřech je činnost odpovědných zástupců firem. Mnohdy si autorizované osoby ani neuvědomují zodpovědnost, kterou na sebe berou, když provádějí činnost odpovědného zástupce firmě. V praxi se nám stává, že odpovědný zástupce není informován o stavbách, které firma, již je odpovědným zástupcem, provádí. Dokonce se nám stal případ, že dotyčný ani nevěděl, že je

odpovědným zástupcem firmy. Stojí za zvážení, jak tito odpovědní zástupci svou činnost vykonávají a zda se nejedná o pouhou formalitu. Doporučuji všem kdo tuto činnost vykonávají, aby uzavřeli s danou firmou tzv. Mandátní smlouvu, ve které kromě jiných záležitostí budou řešit povinnost firmy informovat o prováděných stavbách.

Ing. František Kulhavý, CSc.

Dovolte mi několik postřehů k činnosti komory z hlediska řadového člena.

Současné období se vyznačuje přípravou celé naší společnosti ke vstupu do Evropské unie. Doufám, že nově zvolené představenstvo bude věnovat přípravě našich členů na nové prostředí více pozornosti a prostřednictvím Informačního centra bude aktivněji vystupovat, především v následujících oblastech:

› Vést své členy k vědomí, že odborné vzdělání je významnou částí základních nehmotných investic vyspělé země a je podmínkou výkonnosti, exportní úspěšnosti a konkurenceschopnosti v budoucím evropském podnikatelském prostředí. Výsledkem by byla větší účast členů komory na pořádaných seminářích a větší zájem o vydané publikace i o znalost cizích jazyků.

› V rámci celoživotního vzdělávání a publikační činnosti seznámit své členy s nejdůležitějšími směrnici komunitárního práva z oblasti stavebnictví, vodního hospodářství a plánování krajiny. V oblasti celoživotního vzdělávání využít nabídky EU, která v rámci integrované politiky pro Evropu uvolnila na příštích pět let 3 miliardy EUR. Je jen škoda, že představenstvo odmítlo naši účast na sympoziu The Learning Society and the Water-Environment, konané v červnu v Paříži pod záštitou UNESCO, kde problematika celoživotního vzdělávání je hlavním tématem a kde bylo možné získat cenné zkušenosti účastníků ze zemí Evropské unie.

› Harmonizovat naši legislativu, včetně novely zákona číslo 360 z roku 1992 Sb. s komunitárním právem i legislativou sousedních zemí. Proto mě překvapilo zamítavé stanovisko ČKAIT k požadavku ČSKI obnovit 90 let starý obor „krajinné inženýrství“, díky němuž je krajina v Rakousku či Bavorsku na environmentálně i esteticky vyšší úrovni než u nás. Dále bychom si měli uvědomit, že tento obor je již zaveden na vysokých školách a svým posláním je v souladu se Stavebním zákonem i novým kodexem stavebního práva. Doufám, že nové představenstvo uzná potřebu ucelené tvorby a trvalé péče o naši krajinu včetně rozvoje její jedinečnosti a rekreačních i estetických hodnot.

› Spolu se Svazem podnikatelů ve stavebnictví připravit podmínky na realizaci mezinárodních workshopů, projektů nadnárodních partnerství, výměnných stáží a řady dalších akcí podpořených EU vedoucích k nadnárodní adaptabilitě a mobilitě pracovníků včetně uznání jejich kvalifikace. U velkých podniků tento proces již byl zahájen, ale pro střední stav našich členů, měla by v souladu s direktivou programů EU převzít organizační iniciativu ČKAIT a SPS. Například nový program Socrates si stanovil tyto čtyři cíle: rozšířit evropské dimenze vzdělávání na všech úrovních (včetně dospělých), podporu evropské spolupráce ve všech odvětvích, rozvoj výměny informací a zkušeností a podpora inovací, a bylo by nerozumné jej nevyužít.

Redakčně upravil Ing. Jiří Schandl

Ze zasedání představenstva ČKAIT

Zasedání dne 11. března 1999

› Představenstvo ČKAIT rozhodlo, aby s nejbližším číslem Z+i byl rozeslán dotazník, který upraví vztahy v ochraně osobních dat. Noví členové na obdobnou otázku budou odpovídat písemně při slibu.

› Představenstvo ČKAIT souhlasilo s proplacením posudků, které řešily při povodních 1997 a 1998 bezprostřední ohrožení života a majetku pro OK06 – Hradec Králové.

› Představenstvo souhlasilo se smlouvou uzavřenou mezi britským svazem stavebních inženýrů, komorou a ČSSI.

› Představenstvo souhlasilo s náplní a termínem Inženýrského dne 2000 v Brně: heslo „Doprava – předpoklad spolupráce národů“. Přípravný výbor: Loutocký, Klajmon, Kuchynka, Materna

› Představenstvo schválilo finanční příspěvek Nadaci Profesora Zvoníčka – FSJ ČVUT ve výši 30 tis. Kč za obvyklých podmínek.

› Představenstvo schválilo finanční příspěvek Fakultě stavební ČVUT na pořízení žezla ve výši 70 tis. Kč za obvyklých podmínek.

› Představenstvo schválilo finanční příspěvek pro OK04 Ústí nad Labem v návaznosti na pořádání odborného zájezdu „Mostní stavby“ do Švédska za podmínek dle Ekonomických pravidel.

› Pro práce na stanovisku ke Směrnici č. 85 EU byla vytvořena komise pod vedením Ing. Štěpána

Zasedání dne 27. března 1999

Představenstvo, nově zvolené na právě skončeném Shromáždění delegátů 1999 ve složení: Ing. Čermák, CSc.; Ing. Chromý; Ing. Klíma; Ing. Křeček; Ing. Kuchynka; Ing. Loutocký; Ing. Mach; Ing. Machek; Ing. Mandík; Doc. Ing. Materna, CSc.; Ing. Pastuszek; Doc. Ing. Papež, CSc.; Ing. Pater; Ing. Pavlík, CSc.; Ing. Rusek; Doc. Ing. Pokorný, CSc. a Ing. Zidek zvolilo předsedou ČKAIT Ing. Václava Macha; 1. místopředsedou ČKAIT Ing. Miroslava Čermáka, CSc.; a dalšími místopředsedy Ing. Jindřicha Patera a Ing. Bohumila Ruska.

Ing. Jan L. Bedrniček, tajemník ČKAIT

Zahraniční exkurze v roce 1999

Tématické exkurze oblasti Brno – výzva zájemcům

Představenstvo ČKAIT rozhodlo na svém zasedání dne 7. 1. 1999 o garantovi, OK Brno, na dvě tématické exkurze:

A – Tunely Rakousko, v termínu 14 – 16. 6. 1999 (tři prac. dny).

B – Stavba integrovaného ústředního nádraží Lehrter Bahnhof v Berlíně, v termínu 21 – 23. 8. 1999.

Exkurze A

1. den: Přesun Brno – Vídeň. Prohlídka a diskuse – Centrální velin podzemní části Donauterautobahn, odpoledne celoprofilové ražby ve Vídni. Přenocování ve Vídni.

2. den: Přesun do St. Valentin (cca 150 km), prohlídka a diskuse stavby Siebertgtunnel v regionu města Steyr. Přenocování.

3. den: Přesun do Liezen (cca 100 km), prohlídka a diskuse stavby Selzthaltunnel (dvě tunelové roury) na dálnici A9. Prohlídka Benediktinského kláštera Admont. Návrat do Brna v pozdních večerních hodinách.

Předpokládaná cena exkurze je 4 500 Kč/osobu. Členové ČKAIT obdrží dotaci 1 500 Kč/člena. Členové OP ČSSI Brno obdrží dotaci ve výši 300 Kč/člena. V ceně je doprava, ubytování, snídaně, technický program. V ceně není osobní pojištění, stravování, nápoje a vstupné do kulturních zařízení.

Zájemci se hlásí na adresu ČKAIT Brno, Vrchlického sad 2, 602 00 Brno, telefon 05-57 43 10.

Přihláška zájemce je zaregistrována po složení částky 3 000 Kč na člena ČKAIT a 4 500 Kč na nečlena ČKAIT. Částky je možno složit v kanceláři ČKAIT Brno v hotovosti, nebo na účet č. 5296251-628/0800, variabilní symbol - rodné číslo, konstantní symbol - 308.

Cena zájezdu je kalkulována při účasti min. 40 osob. Při nižším počtu přihlášených osob rozhodne výbor oblasti ČKAIT Brno o upřesnění organizace exkurze a své rozhodnutí oznámí přihlášeným.

Registrace přihlášky obsahuje: Jméno, příjmení, titul, rodné čís., adresu včetně PSČ, spojení telefon, telefax, číslo pasu, členské číslo ČKAIT.

Podrobnosti o organizaci zájezdu budou zájemcům sdělovány telefonicky průběžně a písemně 10 dnů před odjezdem.

Exkurze B

1. den: Přesun na trase Brno - Praha - Berlín. Ubytování v Berlíně, individuální program.

2. den: Exkurze Lehrter Bahnhof, dle časových možností Leipziger Platz. Večer individuální program.

3. den: Exkurze na vybrané objekty v Berlíně. Návrat s předpokládaným příjezdem do Brna v nočních hodinách.

Předpokládaná cena exkurze je 3 800 Kč na osobu při účasti 40 osob. Členové ČKAIT obdrží dotaci 1 500 Kč/člena. Členové OP ČSSI Brno obdrží dotaci ve výši 300 Kč/člena. V ceně je doprava, ubytování, snídaně, technický program.

V ceně není osobní pojištění, stravování, nápoje a vstupné do kulturních zařízení.

Zájemci se hlásí na adresu ČKAIT Brno, Vrchlického sad 2, 602 00 Brno, telefon 05-57 43 10.

Přihláška zájemce je zaregistrována po složení částky 2 300 Kč na člena ČKAIT a 3 800 Kč na nečlena ČKAIT.

Další pokyny jsou shodné s pokyny uvedenými k exkurzi A.

Podrobnosti programu obou exkurzí jsou projednávány. Upřesněný program obdrží účastníci po registraci a ukončení jednání.

Ing. Miroslav Loutocký, OK ČKAIT Brno

Nabídka odborného zájezdu „Evropský most“

OK ČKAIT v Ústí nad Labem připravuje na konec května 1999 odborný zájezd do Švédska, na výstavbu „Evropského mostu“. Předpokládaný termín 27 - 30. května 1999, 2× nocleh v Malmö, polopenze. Cena dle předběžné kalkulace cestovních kanceláří do 9 000 Kč při plně obsazeném autobuse, předpokládá se příspěvek členům ČKAIT nebo ČSSI.

Odjezd 27. května 1999 brzy ráno z Ústí nad Labem, návrat 30. května 1999 v dopoledních hodinách do Ústí nad Labem. V Malmö zajištěna prohlídka stavby s výkladem ze souše i z moře, prohlídka stavby v Malmö - metro, apod.

Zájemci se mohou přihlásit v OK ČKAIT Ústí nad Labem.

Ing. Martin Mandík, přednosta OK ČKAIT Ústí nad Labem

ČESKÁ TECHNIKA

Spolek absolventů a přátel ČVUT v Praze

Vážení přátelé, kolegyně a kolegové,

chtěli bychom Vás informovat o založení Spolku absolventů a přátel ČVUT v Praze - Česká technika - jehož činnost je zaměřena na zvýšení prestiže ČVUT a jeho absolventů v naší republice i v zahraničí. Obdobné spolky mají již svoji tradici u většiny významných univerzit v západoevropských zemích i v Americe. Jsme přesvědčeni, že za podpory vedení ČVUT v Praze se mezi ně v nejbližším období zařadí i náš spolek Česká technika.

Spolek Česká technika je dobrovolnou nepolitickou organizací absolventů všech fakult a oborů ČVUT, čímž se samozřejmě nevylučuje možnost vytváření různých sekcí a zájmových skupin. Chtěli bychom nabídnout členství také všem, kteří mají zájem o minulost a současnost Českého vysokého učení technického v Praze, kteří chtějí přispět k jeho rozvoji a podporovat jeho pedagogickou a vědeckou činnost. O úkolech a cílech spolku, jeho členech, ale také o životě školy, jejich učitelích, vědeckých pracovnících a studentech, o starostech i radostech, které přináší každodenní činnost tak velké a významné instituce, Vás chceme informovat prostřednictvím časopisu Česká technika.

Současně s náborem nových členů v České republice jsou navazovány styky i s absolventy ČVUT žijícími trvale v zahraničí, kteří o členství projevují zájem. V západní Evropě, Kanadě, USA a Austrálii máme v současné době několik desítek členů. S jejich pomocí bychom chtěli navázat i kontakty s tamními univerzitami a obdobnými spolky absolventů.

V roce 1997 určilo předsednictvo spolku Česká technika formu konkrétní činnosti a projednalo spolupráci s novým vedením ČVUT. Činnost spolku se zaměřuje na rozvoj vzájemných vztahů mezi členy spolku - setkávání členů, výměna zkušeností, vzájemná pomoc, apod. Spolek se snaží navázat hlubší vazby mezi oblastmi technického vzdělávání, vědy a výzkumu a praktických aplikací v průmyslu.

S využitím mezinárodní spolupráce, osobních kontaktů a za podpory vedení ČVUT se dále zaměříme na pomoc našim členům v různých oblastech - získávání dlouhodobých i krátkodobých studijních pobytů v zahraničí, přístup k zahraniční literatuře a databázím, výměnu pedagogických a vědeckovýzkumných zkušeností, zprostředkování účasti na řešení mezinárodních vědeckotechnických projektů a na zahraničních odborných akcích.

Uvítáme mezi námi všechny, kteří mají trvalý pocit sounáležitosti s naší Alma Mater a chtějí vytvořit neformální společenství lidí s podobnými, navzájem provázanými zájmy - ať už se jedná o pedagogy nebo pracovníky vědeckovýzkumné základny a průmyslu. Jejich znalostí a zkušeností bychom také rádi využili k rozvoji ČVUT a k podpoře pedagogické i vědecké činnosti s jediným cílem: v budoucnu vychovávat vysoce vyspělé technické odborníky, vybavené potřebným manažerským a humanitním vzděláním.

Kontaktní adresa spolku: *Rektorát ČVUT v Praze
spolek Česká technika
Žitkova 4
166 36 Praha 6*

Další informace podá tajemník spolku:

*Doc. Ing. Václav Chaloupka, CSc., tel.: 02-24 35 36 32
fax: 02-31 17 361, E-mail: chaloupka@vc.cvut.cz*

Doc. Ing. Miroslav Sochor, CSc., předseda spolku Česká technika

Přihláška do spolku absolventů a přátel ČVUT v Praze Česká technika

Zveme Vás do spolku absolventů ČVUT – Česká technika. Máte-li zájem o pravidelné informace týkající se vzniku spolku a jeho další činnosti, vyplňte prosím následující údaje a zašlete je na kontaktní adresu spolku. Děkujeme.

Rektorát ČVUT v Praze
spolek Česká technika
Žitná 4
166 36 Praha 6

PERSONÁLNÍ ÚDAJE:

Jméno a příjmení:		Rodné jméno:	
Titul:		Stav:	
Datum narození:		Státní příslušnost:	
Bydliště:		PSČ:	
Telefon:			
Fax:			
Rodné číslo:		Místo narození:	

AKADEMICKÉ ÚDAJE:

Titul na ČVUT:		Rok absolvování:	
Fakulta:		Obor:	
Jiné studium:			

ÚDAJE O ZAMĚSTNÁNÍ:

Název organizace:			
Adresa organizace:		PSČ:	
Obor činnosti:			
Funkce:			
Telefon:			
Fax:			
E-mail:			

Zároveň Vás prosíme o pomoc při doplnění adresáře o Vaše další spolužáky, příp. učitele, o kterých víte.

Jméno a příjmení:		Rodné jméno:	
Titul:			
Bydliště:		PSČ:	
Telefon:			
Fax:			
Rok absolvování:			

Jméno a příjmení:		Rodné jméno:	
Titul:			
Bydliště:		PSČ:	
Telefon:			
Fax:			
Rok absolvování:			

Vzájemné uznávání odborných způsobilostí mezi ČKAIT a SKSI

Zahraniční podnikání českých stavebních firem nedosáhlo dosud intenzity obvyklé v zemích na západ od našich hranic, výjimkou jsou četné stavební aktivity na Slovensku, ve své podstatě podložené tradicemi našeho bývalého společného státu. K usnadnění pohybu českých podnikatelských subjektů na území Slovenské republiky a recipročně slovenských firem na našem území, došlo k dohodě mezi inženýrskými komorami obou republik a výsledkem bylo podepsání smlouvy o vzájemném uznávání odborné způsobilosti. Tato smlouva je platná od 1. ledna 1998 a její praktické využívání započalo po zpracování a schválení relativně shodných prováděcích předpisů na obou stranách a po ustavení pracovních orgánů v září loňského roku. Čtyřlenná komise ČKAIT zabezpečující činnosti, vyplývající ze smlouvy a z prováděcího předpisu, musela zpočátku čelit řadě problémů plynoucích především z podstatných rozdílů v příslušné legislativě mezi oběma státy a také z nedostatečných informací a různých výkladů v kontaktu s oblastními kanceláři ČKAIT. Tato situace charakterizovaná ve svém důsledku nadměrným počtem vrácených žádostí se během uplynulých 5 měsíců postupně stabilizovala a po pracovním jednání v Bratislavě, kdy se ujasnily vzájemné nároky a upřesnily schvalovací postupy, předkládáme členům ČKAIT – potencionálním zájemcům o uznání autorizace na Slovensku – následující komplexní informaci.

Slovenská legislativa

Odborná způsobilost vyžadovaná především pro stavební podnikání je na Slovensku předmětem dvou poměrně odlišných zákonů. Méně četné případy upravuje zákon č. 138/92 Zb., o autorizovaných architektech a autorizovaných stavebních inženýrech. Autorizované osoby, označované podle tohoto zákona jako autorizovaní inženýři, vykonávají svoji činnost jako svobodné povolání, jsou povinně členy Slovenské komory stavebních inženýrů (SKSI) a nejsou to živnostníci. Druhý zákon č. 136/95 Zb. o odbornej zposobilosti na vybrané činnosti vo výstavbe se vztahuje na převážnou většinu podnikajících odborníků, kteří jsou označováni jako odborně způsobilí a mohou pracovat především jako živnostníci a také jako zaměstnanci. Jsou SKSI registrováni, ale nemusí být jejími členy. Uznání autorizace českému žadateli se řídí výhradně tímto druhým zákonem.

Odbornosti a specializace uznávané ve Slovenské republice

V členění odborností a specializací pro odbornou způsobilost jsou mezi oběma zeměmi podstatné rozdíly. Slovenská komora především dělí činnosti na 6 základních skupin.

1. Zpracování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace
2. Činnost projektová
3. Statické výpočty nosných konstrukcí
4. Stavbyvedoucí
5. Stavební dozor
6. Průzkum, zkoušení a diagnostika staveb

Pro žadatele z ČR nepřichází v úvahu skupina č. 1, protože se u nás neautorizuje, ostatní činnosti ano v závislosti na rozsahu autorizace. Skupiny činnosti č. 2, 4 a 5 jsou členěny až na malé

výjimky obdobně jako u nás na odbornosti, za pozornost ale stojí velmi podrobné další členění ve skupině č. 2, kde jednotlivé odbornosti mají řadu specializací, jak je zřejmé z přiložené tabulky. Zde je třeba zdůraznit toto podrobné členění proto, že na rozdíl od naší autorizace, která mimo TPS končí u oborů a podrobnější členění má pouze u techniků a stavitelů, musí český žadatel v žádosti přesně specifikovat činnost, obor a pokud jde o projektovou činnost i specializaci.

Tento požadavek má svoji logiku, která spočívá v zásadě reciprocity. Na osobu, které byla odborná způsobilost uznána podle dohody obou komor, se v obou zemích hledí jako na osobu autorizovanou podle domácích zákonů a je ve svých právech a povinnostech rovnocenná tuzemským kolegům. Praktickým důsledkem je, že naši projektanti mají na Slovensku podstatně zúžený obor, což ale nemůže být překážkou, pokud žádali korektně o tu specializaci, kterou hodlají na Slovensku vykonávat a mají k tomu odpovídající praxi. Pro úplnost je třeba dodat, že se souhlasem slovenské strany uznává komise ČKAIT slovenským žadatelům právě jen obory a specializace, na které jsou autorizováni, tzn. že mají na rozdíl od českých kolegů projektantů rozsah svých oprávnění značně zúžen.

Formální náležitosti

Žádost se podává na předtištěném formuláři, který s instrukcemi obdrží žadatel v oblastní kanceláři ČKAIT, kam také kompletní žádost i s předepsanými přílohami zasílá. Ze zkušenosti prvních měsíců je třeba upozornit, že

- › skupinu činnosti, obor a specializace je třeba uvádět přesně podle členění SKSI,
- › výpis z trestního rejstříku musí být originál, slovenská strana neuznává opisy, byť notářsky ověřené,
- › v přílohách musí být velmi podrobně uvedena praxe, která koresponduje s požadovaným oborem a specializací (zavádí se pomocný formulář),
- › vyplňování formuláře musí být pečlivé, nedoporučuje se vyplňování rukou.

Časové relace

Žadatel musí vzít v úvahu poměrně dlouhou dobu od podání žádosti do jejího vyřízení. Žádost s přílohami podléhá formální kontrole v oblastní kanceláři, v Kanceláři ČKAIT se dále zjišťuje, zda žadatel plní své členské povinnosti, k žádosti připojuje své stanovisko stavovský soud, který potvrdí, že žadatel nebyl komorou disciplinárně trestán a na svém zasedání ji s konečnou platností odsouhlasuje pověřená komise. Podle dohody s SKSI se odsouhlasené žádosti zasílají na Slovensko vždy hromadně po skončení čtvrtletí, rozhodnutí slovenské komise lze očekávat cca do poloviny následujícího měsíce. Poté úspěšný žadatel je SKSI vyzván k osobnímu převzetí dekretu a razítka proti zaplacení 5 000 Sk.

Závěr

Článek měl za úkol případným zájemcům podat souhrnné informace o procesu vzájemného uznávání odborných způsobilostí mezi ČKAIT a SKSI. Oblastní kanceláře jsou připraveny odpovědět i na další otázky, komise ČKAIT pro vzájemné uznávání autorizací je připravena podle dalšího vývoje a nových poznatků v dalším vhodném období informace aktualizovat.

Ing. Josef Velíšek, předseda komise

Tabulka oborů a specializací platných ve Slovenské republice

pomůcka pro volbu žadatelům o uznání autorizace v SR

Obory a specializace uznávané SKSI		Kód SKSI
projektování	pozemních staveb	21
	dopravních staveb	22
	pozemní komunikace a letiště	22.1
	kolejová doprava	22.2
	lesní cesty	22.3
	dopravní urbanismus a dopravní inženýrství	22.4
	inženýrských konstrukcí	23.1
	mostů	23.2
	geotechnických staveb	23.3
	vodohospodářských staveb	24
	hydrotechnické stavby	24.1
	meliorační stavby	24.2
	zdravotně technické stavby	24.3
	skládky odpadů	24.4
	techniky prostředí staveb	25
	vytápění a zdroje tepla	25.1
	vzduchotechnika	25.2
	zdravotní technika	25.3
	elektroinstalace – silnoproud	25.4
	elektroinstalace – slaboproud	25.5
	systémy řízení a měření	25.6
	požární ochrana	25.7
	technologických zařízení staveb	26
	těžba a úprava nerostných surovin	26.1
	zařízení pro výrobu a distribuci technických plynů	26.2
	energetická zařízení a sítě	26.3
	zařízení hutnické výroby	26.4
	zařízení strojnické výroby a strojírenské technologie	26.5
	zařízení chemického průmyslu	26.6
	zařízení spotřebního průmyslu	26.7
	výroba stavebních hmot a stavební keramiky	26.8
	zařízení potravinářského průmyslu	26.9
	zařízení dopravních staveb a systémů	26.10
	spoje, telekomunikace a radiokomunikace	26.11
	zařízení pro zemědělské a lesnické stavby	26.12
	nosných konstrukcí staveb	27
statické výpočty nosných konstrukcí staveb		3
stavbyvedoucí	pozemních staveb	41
	dopravních staveb	42
	inženýrských konstrukcí a mostů	43
	vodohospodářských staveb	44
	techniky prostředí staveb	45
	technologického zařízení staveb	46
stavební dozor	pozemních staveb	51
	dopravních staveb	52
	inženýrských konstrukcí a mostů	53
	vodohospodářských staveb	54
	techniky prostředí staveb	55
	technologického zařízení staveb	56
zkoušení a diagnostika staveb		6

Stavební sezóna začala v Brně

Pod tímto heslem se konal ve dnech 20. až 24. dubna na brněnském výstavišti 4. ročník Mezinárodního stavebního veletrhu IBF. Souběžně s ním proběhl 6. Mezinárodní veletrh technologií výrobků a služeb pro rozvoj obcí a měst URBIS. Současný přetrvávající pokles produkce v odvětví stavebnictví se na velikosti a průběhu obou veletrhů projevil jen nepatrně a stavební veletrh si zachovává pozici druhé největší veletržní akce v Brně.

Základní údaje:

	IBF		URBIS	
	1998	1999	1998	1999
Počet vystavovatelů	1 248	1 248	94	119
Spoluúčast a zastoupení dalších firem	219	139	13	20
Počet zúčastněných zemí	21	23	2	5
Výstavní plocha celk. v m ²	56 459	54 480	2 424	3 043
z toho: krytá plocha v m ²	31 399	31 096	1 687	1 884
volná plocha v m ²	24 740	23 384	737	1 159

Úspěšná byla rovněž *návštěvnost*. Během pěti dnů trvání obou veletrhů navštívilo brněnské výstaviště cca 88 tisíc platících návštěvníků (v minulém roce zhruba 82 tisíc), z toho bylo 73 % odborníků (loni 87 %). Zájem o brněnský stavební veletrh roste také v zahraničí. Zatímco v loňském roce přijeli návštěvníci ze 30 zemí, letos ze 48 zemí.

Oborově zaujaly na stavebním veletrhu největší prostor expozice stavebních materiálů a výrobků (66,5 % z vystavujících firem, 51,3 % z celkové výstavní plochy). Na druhém místě se tradičně umístily stavební stroje, nářadí, přístroje (16,2 % vystavovatelů, 36,2 % výstavní plochy). K menším, ale výrazně rostoucím oborům stavebního veletrhu patří software a informační služby.

Oborové rozdělení expozic do pavilonů a volných ploch má již ustálenou podobu a tak návštěvníci tradičně volili cestu do pavilonu Z za koupelnami a keramikou, do pavilonu G za stavebními firmami, na volnou plochu za pavilonem Z za stavebními stroji atd. K dobré orientaci pomáhá informační systém ELIS, jehož stánky jsou rozmístěny po celém výstavišti a kde návštěvníkům bezplatně vyhledají umístění expozice vybraného vystavovatele, nebo všechny expozice, na nichž jsou vystavovány výrobky určité komodity.

Poradenské a informační centrum pro bydlení, na jehož přípravě a organizaci se podílela Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, našli návštěvníci veletrhu rovněž na tradičním místě – u hlavního vchodu do pavilonu Z. Řada z nich využila možnosti bezplatného odborného poradenství

a informací k širokému spektru otázek týkajících se bydlení a dalších problémů výstavby. V porovnání s předchozími lety převážily nad dotazy k nové výstavbě dotazy týkající se rekonstrukcí, vestaveb a nástaveb. Se zájmem se proto setkalo vydání Stavební knihy II – Rekonstrukce. Publikaci vydala ExpoData Brno v odborné spolupráci s ČKAIT a Svazem podnikatelů ve stavebnictví. Výstava a prodej odborné literatury, které jsou tradičně součástí Poradenského a informačního centra pro bydlení, potvrdily potěšující trend nárůstu počtu vydaných titulů odborné i populární naučné literatury ve stavebních a příbuzných oborech.

Návštěvníkům, zajímajícím se o stavby pro bydlení, je určena *Stálá výstava vzorových bytových domů – projekt EDEN 3000*. V době konání stavebního veletrhu tu bylo prezentováno 9 plně dokončených a vybavených vzorových domů našich i zahraničních, další 2 vzorové domy mohli návštěvníci vidět ve stádiu dokončené hrubé stavby. Součástí stálé výstavby jsou také ukázky oplocení, bazénů, drobné zahradní architektury. Zejména tato část výstaviště, která je v provozu po celý rok, dozná v nejbližších letech největších změn a dalšího rozšíření.

Z rozsáhlého doprovodného programu obou veletrhů je třeba uvést především *mezinárodní sympozium Mosty 99*, věnované hodnocení stavu mostních objektů v ČR, údržbě, opravám a rekonstrukcím mostních děl. Při zahájení dvoudenního sympozia v předvečer veletrhu, 19. dubna 1999, byly slavnostně vyhlášeny ceny Ministerstva dopravy a spojů ČR „*Mostní dílo roku 1997*“ (cena je velice uvážlivě udělována mostním dílům, které jsou již rok v provozu – stavební praxe i teorie potvrzují, pokud má stavební dílo vady, že nejvíce se jich projeví v prvním roce životnosti). Toto ocenění získaly:

- › Most přes rychlostní komunikaci R 35 u Olomouce; projekt SHP – Stráský, Hustý a partneři, Brno, realizace Dopravní stavby holding Olomouc,
- › Železniční ocelový příhradový most přes Radbuzu v Plzni; projekt PONTEX Praha, realizace SSŽ, závod 9 Řevnice,
- › Silniční most přes Ohři v Postoloprtech; projekt PONTEX Praha, realizace SaM – silnice a mosty, Česká Lípa.

Zlatou medaili brněnského stavebního veletrhu byly oceněny exponáty:

- › Soubor kompozitních stavebních výrobků na bázi skleněných vláken společnosti PREFA Brno,
- › Mostní uzávěry pro odvodnění společnosti Vlček Plzeň,
- › ArCon – kreslicí program s vizualizací, SOFTConsult Praha,
- › Teplovodní kotel na dřevo ATMOS generátor DC 32 GS, firmy ATMOS, Jaroslav Cankař a syn, Bělá p. Bezdězem,
- › Akustický orientační systém pro nevidomé, ELVOS Brno a APEX Praha,
- › Vestavný plynový kotel LUNA IN, Technology Italian Services Praha,
- › Stříkací stroj na beton pracující suchou i mokrou cestou, SIKA Equipment Švýcarsko,
- › Tandemový vibrační válec VH 700 A, Stavostroj nad Metují.

Jako nejpůsobivější expozice byly oceněny stánky firem CEMBRIT CZ Brno, EUROBATH Brno, IZOLAS Brno, KERAMIKA Horní Bříza a KOVOHUTĚ Břidličná. Cenu „*Stavební firma roku 1998*“ získaly v kategorii velkých firem Průmyslové stavby Brno, v kategorii malých a středních firem (do 200 zaměstnanců) Stavební podnik Kroměříž.

Cenu *osobnost roku* českého stavebnictví získal **Ing. Antonín Vaněk**, náš přední odborník v oboru stavebních strojů. Na brněnském veletrhu byla představena jeho nová publikace *Přehled*

světové techniky strojů pro stavebnictví – BAUMA 1998, sledující podle jednotlivých světových výrobců technický pokrok a očekávané trendy ve vývoji stavebních strojů. Slavnostní ceremoniál předání cen se uskutečnil 22. dubna v Rotundě pavilonu A za účasti ministra pro místní rozvoj ČR, prof. Jaromíra Čísaře. Při této příležitosti byla slavnostně vyhlášena *soutěž o stavbu století*. Soutěže se bude moci zúčastnit odborná i nejširší veřejnost. Podmínky a hlasovací lístky budou uveřejněny v časopisech, jejichž vydavatelé jsou mediálními partnery Brněnských veletrhů a výstav. Odborným gestorem soutěže bude Stavební fakulta VUT Brno. Soutěž o stavbu století bude vyhodnocena při příštím, 5. ročníku Mezinárodního stavebního veletrhu v Brně, který se uskuteční ve dnech 16. až 20. dubna 2000.

Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Pracovní aktivity v oborech autorizace

Informační potřeby autorizovaných osob – členů ČKAIT – mají jednak společnou průřezovou část, jednak část diferencovanou podle oborů a specializací autorizace. U velkých oborů, jako jsou pozemní stavby, se informační potřeby dále vnitřně diferencují podle oblastí a směrů nové výstavby, oprav či rekonstrukcí. Aby výstupy ediční a informační činnosti komory, řízené Ediční radou ČKAIT a zabezpečované Informačním centrem ČKAIT, co nejlépe postihly aktuální potřeby jednotlivých oborů a specializací autorizace, *rozhodlo představenstvo komory vytvářet postupně v jednotlivých oborech pracovní aktivity*.

Tyto pracovní aktivity se budou podílet na přípravě a sestavení edičního plánu, internetových stránek komory, koncepci tvorby informačních databází, přípravě či oponování legislativních podkladů ve vztahu k oboru nebo specializaci, které zastupují. Budou současně představovat i určitou formu „zpětné vazby“ v komunikačních a informačních tocích uvnitř komory, tj. kritické vyhodnocování poskytovaných informací. Konečným cílem činnosti pracovních aktivit bude účelné směřování budovaných informačních systémů na potřeby členů ČKAIT.

První pracovní aktiv byl ustaven pro „nestavební“ obory autorizace – technologická zařízení staveb a techniku prostředí staveb. Ustavující jednání aktivu se konalo 10. a 11. prosince 1998. Další jednání aktivu 13. a 14. května 1999 se zabývá mj. diskusí a přípravou metodického standardu ČKAIT na téma „Opravy a technické zhodnocení budov“. Současný stav v této oblasti komplikují nejednoznačné definice v daňových zákonech a účetních předpisech, resp. v metodických pokynech Ministerstva financí ČR, zejména ve vztahu k technickému zařízení budov. Předpokládá se i případný iniciativní návrh směrem k MF ČR, a hospodářskému výboru Poslanecké sněmovny, s cílem dosáhnout sjednocení výkladu a používání termínů ve stavebních (stavební zákon, směrnice o stavebních výrobcích EU), daňových a účetních obecně závazných předpisech. Na práci tohoto aktivu se podílejí také členové představenstva ČKAIT, Ing. Pater, Ing. Machek a Doc. Ing. Papež, CSs.

Další pracovní aktiv vznikl v souvislosti se záměrem Inženýrských komor České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska společně připravit a vydat reprezentativní katalog vybraných technických stavebních památek těchto 4 zemí střední Evropy. V tomto pracovním aktivu působí vedle členů komory také zástupci dalších státních institucí a nevládních organizací, zaměřených na památkovou péči. Jak potvrdilo shromáždění delegátů ČKAIT, v oblasti pracovních kontaktů autorizovaných osob

a orgánů památkové péče je celá řada neřešených problémů. Na půdě tohoto „památkového“ pracovního aktivu by měli najít zástupci obou stran vhodné prostředí a podmínky pro jejich řešení. Práci aktivu řídí Ing. Zídek, člen představenstva ČKAIT. Pracovní aktivity se na počátku konstituují z autorizovaných osob, navržených oblastními kanceláři komory. Účast v nich je otevřena i dalším členům komory, případně i nečlenům, se zájmem o danou problematiku. Zájemce o členství musí počítat s tím, že nepostačí pouhá pasivní přítomnost na jednáních aktivu, ale že jeho účast sebou ponese i podíl na tvorbě programů a dokumentů, plánu ediční činnosti, oponování různých materiálů, případně průzkum v terénu apod. Bližší informace lze získat v Informačním centru ČKAIT nebo v oblastních kancelářích.

Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

V Praze se konal V. řádný sněm historických sídel Čech, Moravy a Slezska

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska je nevládní nezisková organizace sdružující jako řádné členy města a obce, na jejichž území se nacházejí městské nebo vesnické památkové rezervace a památkové zóny. Mimořádnými členy jsou např. památkové a projektové ústavy; čestnými členy významné osobnosti v oblasti památkové péče (PhDr. Dobroslav Líbal, Ing. arch. Aleš Vošahlik, Ing. Pavel Vodňanský). Sdružení bylo založeno v r. 1990, kdy formulovalo své cíle v *programovém prohlášení*, kde se mj. říká:

„V posledních desetiletích došlo u nás v rámci všeobecného hlubokého úpadku k dlouhodobému zanedbání proporcionálního rozvoje sídel, včetně jejich historických jader. Na úkor centrálních částí docházelo k extenzivní výstavbě sídlišť v obvodech obcí a měst se všemi známými negativními důsledky. Nevyčíslitelné hodnoty památkových rezervací a památkových zón, ale i dalších území s dochovanými významnými kulturními památkami, jsou uvedeným vývojem vážně ohroženy. Naše společnost i někteří její představitelé si v současné záplavě naléhavých politických a ekonomických problémů neuvědomují, jaký význam má záchrana, obnova a využití kulturního dědictví pro její další existenci. I v této věci máme za Evropou a kulturním světem zpoždění a vůči sobě samým obrovský dluh“.

Od svého založení vykonalo Sdružení mnoho pro naplnění svého programu a stalo se v oblasti péče o nemovité kulturní památky neopominutelným partnerem Ministerstva kultury, Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí i Parlamentu ČR v oblasti legislativního procesu, dotačních programů regenerace historických sídel a záchrany architektonického dědictví. Sdružení pořádá rovněž pravidelné odborné konference. Poslední 8. konference se konala v r. 1998 v Kroměříži na témě Historické zahrady a zeleň v historických městech, letošní bude věnována barvě a detailu v architektuře.

Od roku 1993 je SHS ČMS hlavním garantem Dnů evropského dědictví (The European Heritage Days - EHD) v České republice. Jedná se o významnou mezinárodní akci, oficiálně ustanovenou Radou Evropy a pořádanou v měsíci září souběžně v řadě evropských měst. EHD slouží k posílení historického povědomí a mezinárodního kontextu kulturního dědictví. V r. 1998 zpřístupnilo v jejich rámci v České republice pod garancí SHS ČMS 227 subjektů celkem 627 památek nebo významných objektů a uspořádalo 223 doprovodných akcí. Sdružení historických sídel

vydalo u příležitosti EHD v roce 1998 poprvé doprovodný odborný katalog přístupných památkových objektů a pořádaných akcí. Tento katalog chce Sdružení vydávat v dalších letech pravidelně. Národní zahájení Dnů evropského dědictví v letošním roce se uskuteční v Jihlavě 4. září; EHD '99 v České republice se uskuteční 11. a 12. září. Celoevropské téma EHD '99 je „Evropa – společné dědictví“. Celoevropské zahájení proběhne 3. září v Glasgow ve Velké Británii.

Pátý řádný sněm Sdružení historických sídel se konal v Praze ve dnech 15 – 17. dubna 1999. Hostitelským městem sněmu byla Praha. Sněm zvolil nové orgány sdružení pro období 1999 až 2002, vyslechl a schválil zprávu o dosavadní činnosti Sdružení, projednal návrh změn stanov a otevřel diskusi o koncepci další činnosti. Předsdkyní Sdružení byla opět zvolena PhDr. Anna Matoušková (*Pozn.: Dr. Matoušková jako historička je autorkou publikace věnované historii výroby vápna v českých zemích*).

V rámci vystoupení hostů sněmu, na který byli pozváni také představitelé naší komory, seznámil Ing. V. Mach, předseda ČKAIT, účastníky sněmu s posláním a činností autorizovaných osob a nabídl historickým městům možnost spolupráce v oblasti péče o nemovitě kulturní památky. Připomněl, že součástí kulturního dědictví jsou vedle sakrální, palácové, pevnostní, městské, lidové, hřbitovní a zahradní architektury také technické památky, které jsou zatím často nezaslouženě opomíjeny. Na 5. řádný sněm historických sídel navázalo 16. dubna odpoledne **slavnostní zasedání k Mezinárodnímu dni památek a sídel**, kde byla slavnostně vyhlášena a předána Cena za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón. Zasedání se zúčastnila předsdkyně Senátu, ministři kultury a životního prostředí a navštívil je také prezident republiky. Cenu za rok 1998 získalo město Klášterec nad Ohří.

V rámci konání sněmu historických sídel se uskutečnilo také setkání představitelů ČKAIT a vedoucích pracovníků Státního ústavu památkové péče Praha; předmětem diskuse byla mj. možnost uspořádání společných odborných akcí, týkajících se udržování a zachování péče u významných nemovitých památek. Připravuje se rovněž spolupráce se Sdružením historických sídel, mj. na přípravě programu odborných konferencí SHS ČMS.

Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Oblast Olomouc

Praktické používání Internetu – výzva zájemcům

V oblastní kanceláři ČKAIT Olomouc byl instalován počítač účelově zaměřený na využívání informačních zdrojů ve stavebnictví včetně možnosti použití Internetu.

Oblastní kancelář připravuje školení

„Praktické používání Internetu“.

Zájemci o toto školení oznamte písemně OK Olomouc Váš zájem i s uvedením kontaktního telefonního čísla. Podle zájmu bude školení zorganizováno a termín školení bude zájemcům oznámen.

Kontakt: OK ČKAIT,

Jungmanova 12,

772 00 Olomouc

tel/fax: 068/52 27 097

Ing. Anežka Najdekrová, výkonný zástupce přednosty oblasti

Oblast Ostrava

Spolupráce SPŠ stavební a OK ČKAIT Ostrava

Střední průmyslová škola stavební Ostrava a ČKAIT, oblast Ostrava, rozšířily svou spolupráci v oblasti technické a legislativní. V průběhu ledna 1999 byla kanceláři přednosty oblasti Ostrava zdarma poskytnuta odborná literatura, vydávaná Informačním centrem ČKAIT Praha. Tuto literaturu zařadila SPŠ stavební do své technické a odborné knihovny, kde je k dispozici pro potřebu výuky a dalšího vzdělávání pedagogům, studentům i ostatním zaměstnancům školy.

Škola tímto děkuje ČKAIT, oblast Ostrava, za tuto odbornou pomoc.

*SPŠ stavební Ostrava,
Středoškolská 3,
700 30, Ostrava*

*Ing. Norbert Hanzlík, ředitel SPŠ stavební Ostrava,
Ing. Milena Ondrušová, AI v oboru diagnostika a zkušebnictví
vedoucí laboratoře SPŠ stavební Ostrava*

Oblast Brno

Oznámení o zadávání veřejných zakázek pro město Brno

Rada města Brna uložila v lednu 1999 Magistrátu města Brna zasílat výzvy zájemcům o veřejnou zakázku dle § 49 zákona č. 229/1996 Sb. rovněž Oblastní kanceláři ČKAIT Brno.

Výzvy jsou vyvěšovány na oznamovací desce v prostorách ČKAIT Brno, Vrchlického sad 2, 602 00 Brno, telefon 05/57 43 10.

Členové ČKAIT mají možnost obdržet informace o výzvě, resp. kopii výzvy při osobní návštěvě, nebo na základě telefonické dohody s pracovníkem Oblastní kanceláře.

Oblastní kancelář ČKAIT Brno

Výjezdní zasedání oblastního výboru ČKAIT Brno na jaderné elektrárně Dukovany

Dne 1. dubna 1999 se uskutečnilo výjezdní zasedání brněnského výboru v prostorách jaderné elektrárny Dukovany (EDU). Zasedání se zúčastnili kromě členů výboru a zástupců EDU hosté z řad autorizovaných zhotovitelů stavebních a technologických dodávek EDU, z okresního úřadu v Třebíči, z oblasti ČKAIT Ostrava a z vysokých škol v Brně.

Na programu jednání bylo:

- › provoz EDU a jeho bezpečnost
- › ekonomie provozu
- › specifické podmínky pro zhotovitele stavebních a technologických dodávek
- › systém sledování řízeného stárnutí zařízení EDU
- › ověřování částí železobetonových konstrukcí v kombinovaných podmínkách statické, teplotní a radiační napjatosti.

Elektrárna plní požadavky vnitřních a externích auditů a bezpečnostních nálezů Agentury pro atomovou energii ve Vídni. Všechny nálezy leží v mezích jaderné bezpečnosti. V současné době je zpracován projekt „Morava“ a modernizační program EDU, jehož cílem je akceptování provozu dle podmínek Evropské unie. Cílovým rokem programů je rok 2010.

EDU investuje postupně více jak 1,2 mld. Kč ročně a velká modernizace je spojena s investičními vklady až 12 mld. Kč/rok.

Výstupem modernizace je garance na 30 roků provozu a zvládnutí technologie „řízeného stárnutí“ elektrárny. Palivové články ruské proveniencie jsou velmi kvalitní. Kolektivní ozáření v prvním okruhu má velmi dobrý parametr, protože naše slitiny mají nízký obsah kobaltu, který se aktivuje na sekundární záření.

Elektrárna vyrábí 12 mld. kWh/rok, je to 25 % výroby ČEZ a 20 % spotřeby energie České republiky. Francie vyrábí 80 % elektrické energie z jádra.

Výrobní náklady současné jsou 0,56 Kč/1 kWh, po modernizaci vzrostou na 0,64 Kč/1 kWh. Srovnání s elektrárnami na uhlí vyznívá příznivě pro EDU. Nejlevnější je elektrárna Levice, která leží přímo u ložiska uhlí a má výrobní náklady 0,67 Kč/1 kWh. Tento ukazatel u dalších uhelných elektráren roste až na hodnotu 0,88 Kč/1 kWh u elektrárny Prunéřov.

Pořizovací cena EDU byla 25,2 mld. Kč. Odpisy v roce 1998 činily 1,4 mld. Kč. 20 až 25 % nákladů reprezentuje nákup paliva, 1,4 mld. Kč v roce 1998.

Na jaderný účet, spoření na trvalé hlubinné úložiště vyhořelého paliva, se odvádí 0,05 Kč/1 kWh, tj. 1,2 až 1,3 mld. Kč/rok. Další 0,04 Kč/1 kWh je spoření na konečnou likvidaci EDU. Elektrárna v roce 1998 zaměstnávala 1 693 zaměstnanců. V okolních obcích byly sponzorovány investice do infrastruktury ve výši 100 mil. Kč/rok s postupně klesajícím trendem na současných 19 mil. Kč/rok. Investice jsou kryty odpisy do roku cca 2000.

V období kulminující modernizace v letech 2000 až 2007 je nutno zapojit vnější finanční zdroje. Po roce 2007 budou investice opět kryty odpisy.

Stav stavebních konstrukcí je dobrý, hermetická zóna je udržovaná a sledovaná a z hlediska těsnosti vykazuje nejlepší parametry mezi elektrárnami stejného typu. Firmy, podílející se na pracích stavebních a technologických, mají za sebou velké stavby v Homsu, Krivoj Rogu a Škodě Mladá Boleslav.

Zakázky jsou zadávány pro jejich charakter jednomu zhotoviteli, pokud má bezvadné reference z dříve uskutečněných zakázek. Na činnosti kvalitativně a objemově nové, ojedinělé, jsou vypisována výběrová řízení s rostoucím zpřísněním kritérií. Soustavně probíhá ověřování železobetonových konstrukcí zejména v místech, kde se sčítají vlivy blízkosti primárního okruhu z hlediska kombinace statické, dynamické, teplotní a radiační napjatosti. Jedná se o původní a ojedinělé metody a poznatky, prováděné ve spolupráci s VUT FAST Brno.

Vliv EDU na životní prostředí je sledován v řadě programů: Obyvatelstvo, letiště Náměštl nad Oslavou, spalovna Oslavany, ochrana krajiny, ekologická stabilita, zdravotní stav populace, vegetace, Hadcová step, mikro a mezoklima, podzemní a povrchové vody a další.

Jedná se o výzkum, posudky a oponentury. Část výstupů – 29 prací – je uveřejněno ve Sborníku západomoravského muzea. Nebyl podán údajně žádný důkaz o škodlivém vlivu EDU.

Elektrárna disponuje meziskladem na vyhořelé palivo, uzavřené ve speciálních kontejnerech Castor. Kapacita meziskladu je 40 roků. Nízko a středně aktivní odpad je solidifikován (medium bitumen, beton) do sudů, které jsou uloženy na speciálním úložišti.

S využitím přebytku tepla se dosud nedošlo k technickému řešení přesto, že ještě v současnosti by investice byla rentabilní. Překážkou je m.j. převis nabídky tepla u hlavního odběratele města Brna.

Ing. Miroslav Loutocký, oblast Brno

Oblast Karlovy Vary

Celostátní konference Městské inženýrství Karlovy Vary 1999

na téma – „Strom a město“

pořádaná dne 25. června 1999 od 9⁰⁰ hod. v LS Thermal jako doprovodná akce VIII. ročníku výstavy stavebnictví FOR ARCH Karlovy Vary 1999 (24 – 26. 6. 1999 Zimní stadion, denně od 9⁰⁰ do 17³⁰ hod)

Určení, pořadatelé, program

Konference je určena pro autorizované osoby v oboru „městské inženýrství“, pro pracovníky státní správy, zástupce samosprávy, pro projektanty i dodavatele.

Pořadatelem konference jsou:

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků
Český svaz stavebních inženýrů
Stavební sdružení Karlovy Vary

Program:

- 9⁰⁰ – 9³⁰ Registrace
- 9³⁰ – 10⁰⁰ Zahájení a úvod konference
Ing. Svatopluk Zídek, přednosta OK ČKAIT
Ing. Jitka Thomasová předseda sekce MI ČSSI
- 10⁰⁰ – 12⁰⁰ Vystoupení zástupců ČKAIT a ČSSI
Malokorunné stromy – doprovodná vegetace městských komunikací,
Ing. Pavel Chlouba, ARBOEKO – Borovany
Péče o mladé stromy v intravilánu. Konflikty zeleně mimo les s elektrizačním zákonem Ing. Marek Hanuš, Universita J. E. Purkyně, fakulta životního prostředí Ústí nad Labem
Stromořadí v městské zástavbě, Ing. Pavel Šimek, Mendelova universita Lednice
- 12⁰⁰ – 13⁰⁰ Oběd
- 13⁰⁰ – 14⁰⁰ Vystoupení zahraničních zástupců:
Slovenské komory stavebních inženýrů, Sasské inženýrské komory, Bavorské inženýrské komory
- 14⁰⁰ – 15³⁰ Panelová diskuse k předneseným tématům
- 15³⁰ – 15³⁰ Zhodnocení a závěr konference

Garant a pořadatel konference:

OK ČKAIT Karlovy Vary

Organizační zajištění:

OK ČKAIT Karlovy Vary

Ing. Jiří Lodr, PPP konsorcium

Vysoká 84, 362 63 Dalovice

tel./fax: 017 / 273 71

Příhlášky zasílejte na adresu OK ČKAIT Karlovy Vary nejpozději do 10. 6. 1999.

Při účasti člena ČKAIT je poskytnuta sleva 50 %, účast člena ČKAIT z oboru městské inženýrství je bezplatná.

Kontaktní adresa pořadatele
a příjemce přihlášek:

OK ČKAIT Karlovy Vary

Stará Kysibelská 45

360 09 Karlovy Vary

Požadavky na ubytování:

CK Palatin

nám. Dr. M. Horákové 14

360 01 Karlovy Vary

tel./fax: 017 / 221 88

Ing. Svatopluk Zídek, přednosta oblasti Karlovy Vary

Závaznost technických norem se může za určitých okolností vztahovat i na občana, především z titulu správních řízení (stavební řízení) a při dodržování pracovněprávních vztahů.

2.2.2 Odchylyky od závaznosti ČSN ve smyslu zákona č. 142/1991 Sb.

Odchylyky ze závaznosti ČSN jsou vymezeny zákonem. Jedná se o tyto případy:

- › dodávky pro export;
- › výjimky ze závaznosti technické normy.

Výjimky ze závaznosti se povolují na základě písemné, řádně odůvodněné žádosti. Proces povolování odchylek je upraven odchýlně pro státní technické normy a pro české technické normy. Žádost o povolení výjimky z ustanovení státní technické normy se podává u Úřadu. Náležitosti žádosti stanoví zákon^[2]. Žádost o povolení výjimky z ustanovení české technické normy se podává u ústředního orgánu uvedeného u závazného ustanovení normy. Úprava postupu není zákonem upravena a postup se řídí ustanoveními správního řádu.

2.3 Zákon č. 22/1997 Sb.^[1] a nařízení vlády

2.3.1 Závaznost ČSN ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb.

Zákon č. 22/1997 Sb. navazuje na přejímání předpisů (směrnic) ES v České republice a tím i mění se základní filosofické přístupy při posuzování shody výrobků před jejich uvedením na trh. Zákon deklaruje především vztah norem a vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti výrobků a shody vlastností výrobků s technickými předpisy.

Norma se stává harmonizovanou normou, je-li tak určena pro splnění technických požadavků na výrobky vyplývajících z technického předpisu

- › Úřadem, pro splnění technických požadavků na výrobky, vyplývajících z nařízení vlády, vydaného podle těchto předpisů, nebo
- › ministerstvem, nebo jiným ústředním správním úřadem, v jehož působnosti je dozor nad dodržováním příslušného technického předpisu v ostatních případech – ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad tuto skutečnost bezodkladně oznámí Úřadu.

Úřad oznamuje ve Věstníku Úřadu určení harmonizované normy s uvedením technického předpisu, k němuž se vztahuje. Splněním harmonizované normy se v rozsahu jejího obsahu považuje za splnění požadavků stanovených technickým předpisem, k němuž se harmonizovaná norma vztahuje. Zvláštní pozornost je věnována bezpečnosti výrobků. Výrobce je povinen uvádět na trh pouze bezpečné výrobky. Za bezpečný výrobek se z hlediska technické legislativy považuje výrobek

- › splňující požadavky příslušného technického předpisu,
- › pokud pro něj technický předpis neexistuje, buď splňuje požadavky harmonizovaných norem, nebo odpovídá stavu vědeckých a technických poznatků známých v době jeho uvedení na trh.

Podle zákona tedy normy nejsou samy o sobě závazné, ale vztahují se k určitému technickému předpisu, který definuje závazná kritéria a normy, podle kterých se splnění kritéria ověřuje. Závaznými se normy stávají pro posouzení (bezpečnosti) výrobku, pro něj neexistuje technický předpis.

2.3.2 Nařízení vlády č. 173/1997 Sb.^[8]

V nařízení vlády se stanoví:

- › stanovené výrobky;
- › postupy posuzování shody pro jednotlivé skupiny stanovených výrobků;

› způsob prohlášení shody a doklady o použitém způsobu posouzení shody.

V nařízení vlády se mimo jiné stanoví, že za splnění základních požadavků na výrobky (požadavky zákona a technických předpisů) se považuje splnění odpovídajících ustanovení příslušných českých technických norem.

2.3.3 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb.^[9]

Přestože v nařízení vlády č. 178/1997 nejsou stavební výrobky specifikované jako stanovené výrobky, spadají v souladu se směrnici 89/106/EHS^[10] do regulované oblasti, neboli vztahují se na ně ustanovení zákona č. 22/1997 Sb. Na základě nařízení vlády se za stavební výrobek považuje každý výrobek určený pro trvalé zabudování do staveb. V příloze nařízení^[10] jsou obecně uvedeny základní požadavky na stavby a stavební výrobky. Výrobky musí být (jako celek i jednotlivé části) při respektování hospodárnosti vhodné pro zamýšlené použití ve stavbě. Výrobky musí mít takové vlastnosti, aby stavby, pokud byly řádně projektovány, postaveny a udržovány, splňovaly tyto požadavky na stavby:

- a) Mechanická odolnost a stabilita
- b) Požární bezpečnost
- c) Hygiena, zdraví a ochrana prostředí
- d) Bezpečnost při užívání
- e) Ochrana proti hluku
- f) Úspora energie a tepelná izolace

Pokud jsou základní požadavky konkretizovány harmonizovanými českými technickými normami a vlastnosti výrobku jsou s nimi v souladu, má se za to, že jsou tyto základní požadavky splněny.

2.4 Povinnost dodržovat ČSN podle zvláštních předpisů

Některé právní předpisy platné v ČR využívají ČSN k úpravě zvláštních povinností, se stanovením právních důsledků uplatněných při porušení povinnosti dodržení ČSN. Jedná se o tyto právní předpisy:

a) Obchodní zákoník^[3]

Povinnost dodržení závazných ustanovení ČSN se odvozuje z § 759, kde je mimo jiné uvedeno, že pokud je ve smlouvě mezi tuzemskými subjekty stanovena jakost v rozporu s ustanoveními právních předpisů, platí pro určení jakosti ustanovení těchto předpisů o jakosti přípustné k užívání.

b) Občanský zákoník^[4]

V oddílu Zvláštní ustanovení o prodeji zboží v obchodě v § 616 Jakost a množství je stanoveno mimo jiné, že prodávaná věc „zejména musí odpovídat závazným technickým normám“. V § 617 je dále mimo jiné stanoveno, že je-li třeba, aby při užívání věci byla zachována zvláštní pravidla, zejména řídí-li se užívání návodem nebo je upraveno technickou normou, je prodávající povinen kupujícího s nimi seznámit, ledaže jde o pravidla obecně známá. Zde se jedná obecně o ČSN, nikoliv jen o závazné ČSN. V § 633 týkající se smlouvy o dílo je dále stanoveno mimo jiné, že je-li pro provedení díla stanovena závazná technická norma, musí provedení odpovídat této normě.

Nedodržení uvedených ustanovení občanského zákoníku prodávajícím je jedním z důvodů pro uplatnění práva za vady prodané věci kupujícím podle § 619 a následujících tohoto zákoníku.

c) Zákon o ochraně spotřebitele^[5]

V § 3 písm. b) je uložena povinnost prodávajícímu prodávat výrobky a poskytovat služby v předepsané nebo schválené jakosti,

pokud je závazně stanovena, nebo pokud to vyplývá ze zvláštních předpisů. Závazné stanovení parametrů výrobků nebo služeb a zvláštními předpisy jsou zde míněna závazná ustanovení technických norem, nebo předpisy založené na souladu parametrů se závaznými ustanoveními technických norem. Porušení této povinnosti je postižitelné pokutou podle § 24 tohoto zákona.

2.5 Význam nezávazných norem

Technické normy obsahují optimální řešení pojednáváného technického případu. Tato řešení byla v rámci projednávání návrhů ČSN podrobena připomínkovým jednáním a takto posouzena významnými odborníky z daného oboru. Dále je obvyklé, že řešení obsažené v ČSN bere v úvahu také řešení ve významných zahraničních normách a takto zahrnuje i zkušenosti mezinárodní a je všeobecně uznáváno většinou techniků. Technické normy obsahují z tohoto hlediska užitečnou informaci pro podnikatele, ale i nezávazné ČSN mohou mít i význam v soukromoprávních vztazích.

Z tohoto hlediska mohou být ČSN použity takto:

- › Jako smluvní dokument, který jako celý, nebo jeho definovaná část může být součástí smluvních podmínek pro vlastnosti zboží nebo služeb. V tomto případě je nutno specifikovat číslo příslušné ČSN, její název a datum vydání (schválení). Dodržení takto definovaných ustanovení ČSN se pak stává právní povinností.
- › Jako důkazní prostředek v případech, ve kterých nejsou vlastnosti, jež jsou předmětem sporu, dostatečně specifikovány.
- › Jako důkazní prostředek v případech, kdy ve smlouvě nejsou dostatečně specifikovány vlastnosti předmětu smlouvy.

3. Evropská technická normalizace

3.1 Harmonizace norem

Sbližování práva členských států EU je jedním z nejdůležitějších nástrojů vytváření a fungování společného trhu. Sbližování práva má dva základní principy:

- › vzájemné uznávání právních předpisů;
- › harmonizace předpisů.

Vzájemné uznávání právních předpisů se aplikuje pro národní předpisy, které se v jednotlivých členských zemích EU příliš neliší.

Harmonizace předpisů se aplikuje v případě, kdy lze rovnocennost právních předpisů zpochybnit a tam, kde právní předpisy chybí. Harmonizace se provádí pomocí sjednocujících předpisů (směrnic). Tyto směrnice se implementují do právních řádů členských států EU, a to jak zapracováním vnitrostátním předpisem, tak i institucionálně.

Právním podkladem pro technickou harmonizaci a harmonizaci norem jsou směrnice nového přístupu^[11]. Z hlediska legislativního je novým přístupem legislativní postup komunitárního práva, kdy se využívá technických norem ke konkretizaci základních bezpečnostních požadavků obsažených ve směrnici. Vztah mezi směrnicemi a technickými specifikacemi (zejména technickými normami) je upraven právní vyvratitelnou domněnkou, že výrobek splňuje technickou specifikaci, splňuje také základní bezpečnostní požadavky příslušné směrnice.

Tzv. „nový přístup“ je založen na čtyřech zásadách:

- › Harmonizace právních předpisů členských států se omezí pouze na stanovení základních požadavků na bezpečnost, ochranu zdraví, ochranu majetku a životního prostředí, které musí

splňovat všechny výrobky uváděné na trh v ES. Obsah těchto předpisů je určován směrnicemi Rady ES, které jednotlivé státy zapracují do harmonizovaných právních předpisů.

› Navržení a vypracování technických předpisů nutných k výrobě a zavedení výrobků na trh, které odpovídají podstatným požadavkům směrnic^[10] se současným zohledněním daného stavu techniky je svěřeno kompetentním organizacím v oblasti normalizace

CEN – všeobecná normalizace

CENELEC – normalizace v elektrotechnice a elektronice

ETSI – normalizace v telekomunikacích.

Harmonizace technických norem prostřednictvím evropských norem bude co nejvíce podporována a definice technických specifikací výrobků se provede na základě evropských norem. V případě, že jsou technické požadavky publikovány jako technické normy a jsou oficiálně uznány za neodporující harmonizovanému právnímu předpisu, jsou označeny za harmonizované.

› Tyto technické předpisy nejsou závazné a udržují si status dobrovolných norem. Výrobci mohou dodávat na společný trh výrobky, které buď splňují jiné (národní) normy, nebo nesplňují žádné normy, musí však splňovat ustanovení příslušné směrnice ES. Tuto skutečnost pak dokazuje výrobce prostřednictvím certifikace provedené třetí stranou.

› Příslušné národní orgány jsou zavázány uznávat, že výrobky vyrobené v souladu s harmonizovanými normami jsou považovány za výrobky vyhovující „podstatným požadavkům“ směrnice. Cesta aplikace příslušných norem EN je tedy pro výrobce nejsnazší, často bez účasti třetí strany.

Evropská norma je dokument, který je určen především pro harmonizaci národních norem a představuje nezávazné technické pravidlo. Evropská norma musí být v nezměněném znění převzata do souboru národních norem s tím, že ji odporují národní normy musí být zrušeny.

Evropské normy se neuplatňují v národním prostředí přímo, ale výlučně formou národních technických norem jednotlivých států, do nichž se začleňují zásadně identicky, tj. bez jakýchkoliv změn nebo doplňků. Jinými slovy v jednotlivých národních prostředích mohou existovat národní technické normy, které však nesmí odporovat směrnicím a převzatým evropským normám. Harmonizované normy, národní a mezinárodní normy a evropská technická osvědčení se pro potřeby směrnice^[10] nazývají „technické specifikace pro stavební výrobky“, v nichž mají být také obsaženy klasifikace v souladu s požadavky uvedenými ve směrnici a na jejichž základě mohou být stavební výrobky uváděny na trh ES a označovány značkou shody „CE“.

Harmonizované normy jsou potom technické specifikace schválené příslušnou evropskou normalizační organizací (CEN, CENELEC nebo oběma), a to podle mandátů udělených Komisí. Harmonizované technické normy jsou formulovány v ukazatelích užitných vlastností výrobků. Harmonizované technické normy vyhlášené evropskými normalizačními institucemi musí být odkazovány v Úředním věstníku ES v řadě „C“.

Členský stát musí v přijímaných evropských normách uvádět odkazy na související harmonizované národní normy. Národní harmonizované normy, které byly komisi jako harmonizované uznány, jsou zveřejněny v Úředním věstníku ES. Právní domněnka shody je dána tím, že je učiněn odkaz na tuto harmonizovanou normu v Úředním věstníku ES.

3.2 Evropské normy a jejich tvorba

Evropská normalizace je řízena organizací ES CEN. CEN je organizace odpovědná za plánování, tvorbu a zavedení evropských norem a všechny nezbytné procedury se řídí těmito principy:

- › otevřenost a průhlednost: všechny zainteresované složky se zúčastňují normotvorného procesu;
- › shoda: evropské normy jsou tvořeny na základě dobrovolném souhlasu mezi zainteresovanými stranami;
- › národní závazek: formální přijetí evropských norem je rozhodnuto většinovým hlasováním zástupců členských zemích a výsledky hlasování jsou závazné pro všechny členské země;
- › technická koherence na evropské a národní úrovni: normy tvoří soubor, který zajišťuje návaznost na evropské i národní úrovni tím, že je zaručeno jejich zavedení a stažení konfliktních norem v národním prostředí.

3.3 Vztahy české a evropské normalizace

Asociační dohoda EU – ČR byla podepsána 4. 10. 1993 a ratifikována ještě v roce 1993. Z hlediska normalizace je významné znění článku č. 75 nazvaného „Průmyslové normy a posuzování shody...“. Z jeho znění vyplývá, že strany (tj. účastníci smlouvy) budou spolupracovat s cílem dosáhnout plné shody České republiky s evropskou normalizací a že spolupráce bude usilovat o podporu používání evropských norem. Na základě této dohody mezi CEN a Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví docházelo v České republice k postupnému přebírání evropských norem jako českých technických norem. Tyto normy jsou označeny značkou „ČSN EN“. Obdobně se přebírají normy vznikající v mezinárodní organizaci pro normalizaci ISO jako „ČSN ISO“ příp. „ČSN EN ISO“, obdobně „ČSN ETS“ a „ČSN IEC“. Dosud bylo takto převzato do systému české normalizace kolem 5000 EN a projednává se převzetí dalších.

Od 1. dubna 1997 je Úřad plnoprávným členem CEN se všemi právy a povinnostmi.

4. Literatura

- [1] Zákon č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky
- [2] Zákon č. 142/1991 Sb. o československých technických normách ve znění zákona č. 632/1992 Sb.
- [3] Zákon č. 47/1992 Sb., Občanský zákoník
- [4] Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník
- [5] Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele
- [6] Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (Stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
- [7] Seznam českých norem
- [8] Nařízení vlády č. 173/1997 Sb., kterým se stanoví vybrané výrobky k posuzování shody
- [9] Nařízení vlády z č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky
- [10] Směrnice Rady 89/106/EHS o sbližování zákonů, jiných právních předpisů a administrativních opatření ve věci stavebních výrobků
- [11] Rezoluce Rady ministrů ES o novém přístupu k technické harmonizaci a normalizaci č. 85/C/136/01
- [12] Seznam platných norem. ČSNI 1998

Ing. Martin Zálešák, CSc.

Výběr ze zahraničních časopisů

V rámci uzavřených dohod mezi ČKAIT a zahraničními Inženýrskými komorami získává Informační centrum odborné zahraniční časopisy, vydávané Inženýrskými komorami nebo s jejich účastí. Z článků zajímavých a aktuálních také pro autorizované inženýry a techniky v ČR zpracovává IC stručné výtahy, které uveřejňuje ve Zprávách a informacích ČKAIT. V případě zájmu o plný text dokumentu si jej mohou členové ČKAIT objednat v Informačním centru (tj. xerokopie originálu článku v původním jazyce).

Spojení Inženýrské komory Sasko s bavorskou komorou v oblasti sociálního zabezpečení

V prosinci roku 1998 se dohodla zemská Inženýrská komora (IK) v Sasku s Inženýrskou komorou Bavorska na společném jednotném sociálním zabezpečení svých členů. Stalo se tak na základě smlouvy mezi Saskem a Bavorskem. Důvody pro tento postup zdůvodnil Dipl. Ing. Stübner: IK Sasko má poměrně málo členů, kteří by mohli jen obtížně nést veškeré náklady, spojené s pojišťovacími a matematickými riziky sociálního zabezpečení; rovněž otázky personálních a provozních nákladů této činnosti a neexistence jejího předfinancování neumožnily jiné řešení, než se přidat k již existujícímu systému, který má dostatečné finanční zdroje a zkušenosti. Původní představa o spojení IK Sasko s Komorou architektů Sasko za stejným účelem ztroskotala na požadavku přijímat do systému pouze členy mladší 45 let. Praktické zahájení společné činnosti Inženýrských komor Sasko a Bavorska v sociálním zabezpečení si vyžádalo tříleté přípravné období věnovaného projednávání v orgánech zemských vlád a na parlamentní půdě. V současné době již systém běží činností naplno, i když někteří členové nejsou do pojištění zapojeni úplně, neboť se mezitím pojistili jinak.

První zkoušky pro výkony znalecké a expertní činnosti

Inženýrská komora Sasko uskutečnila ve spolupráci s Komorou architektů Sasko na podzim 1998 první kolo zkoušek pro činnost znalce (experta) v oboru „Závady na stavebních objektech“. Po písemné zkoušce přistoupilo prvních pět architektů a čtyři inženýři k ústním pohovorům před komisí, sestavenou pro tento účel oběma komorami. Tím daly obě stavovské organizace vládním orgánům země Sasko najevo své odhodlání vést oficiální seznam znalců v rámci komor a podílet se na zvýšení odborné kvalifikace svých členů, pověřených nezávislou expertní činností na významných stavebních akcích země. IK a KA Sasko tak vyrovnaly náskok jiných spolkových zemí, neboť až dosud se obdobné oficiální seznamy týkaly pouze saských Komor průmyslu, obchodu a řemesel.

Společná konference Inženýrské komory a Komory architektů Sasko

Konference se konala na podzim 1998 a nesla se ve znamení nepříznivého stavu práce v projektových kancelářích. Po konjunktuře z počátku 90. let je nyní ohrožena nedostatkem zakázek polovina všech projektových organizací. V celku se jedná o 23 % volné kapacity, což vyvolává obavy z propouštění odborných pracovníků. Většina projektových kanceláří má zakázky pouze na méně než tři měsíce při zhoršené platební schopnosti odběratelů a při vyšších podílech tzv. nezaplacené práce. Postiženy jsou zejména nové projektové kapacity. Zlepšení situace není očekáváno před rokem 2001. Společné prohlášení obou komor navrhuje, aby se oddělilo projektování od provádění

staveb, kdy některé stavební firmy přebírají povinnost dodat projekt; dále by se měly narovnat pokřivené podmínky zadávání zakázek a soutěže na získání zakázek by se měly organizovat v rámci regionů, nebo v rámci země. IK Saska má asi 2 200 členů, Komora architektů Saska asi 3 000 členů. Komory se domnívají, že společným postupem je možné vytvořit dostatečný politický tlak na změnu nepříznivé situace.

Školení o novém předpisu, upravujícím bezpečnost a zdraví na staveništi, se pořádají v jednotlivých spolkových zemích NSR

Nová vyhláška známá pod zkratkou Si-Ge (Sicherheit und Gesundheit) vyžaduje na stavebnicích, aby zabezpečili výkon odborného pracovníka pro Si-Ge na každé realizované stavbě v zájmu jejího bezrizikového provádění. Vyhláška vstoupila v platnost 1. 7. 1998. Po absolvování hrazeného školení obdrží účastníci – členové IK – certifikát dodatečné kvalifikace Si-Ge k funkci stavebního koordinátora.

Vláda Spolkové republiky Německo podpoří malé a střední stavební podniky

Při otevření veletrhu počítačů ve Frankfurtu nad Mohanem to potvrdil zástupce ministerstva pro dopravu, stavebnictví a bytovou výstavbu, který přislíbil vytvořit speciální programy, vhodné pro střední a menší stavební firmy. Nová generace staveb vyžaduje mimo to užší spolupráci architektů a inženýrů zejména ve fázi úvodního projektového řešení.

Spolupráce německých IK s českými a maďarskými partnery dobře pokračuje

Konstatuje to zpráva, kterou vydali po návštěvách v Praze a v Budapešti delegace inženýrských komor Saska-Anhaltska, případně Badenska-Württemberska. V příštím období se chystají konkrétní společné akce a setkání.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 12/98

- jp -

Vytvoření politického vlivu inženýrských komor v NSR

Zvolením nového prezidenta Inženýrské komory Hesenska, Dipl. Ing. Herberta Riehla, zaznělo poprvé z úst představitele inženýrské komory prohlášení o nutnosti vytvářet politický vliv v zemi v zájmu hlubšího propojení profesních organizací (svazů, sdružení a komor) se státní a zemskou administrativou. Nový prezident měl na mysli zejména posílení úlohy jednotlivých profesních svazů, které by neměly stát proti sobě, nýbrž se sjednotit na společném postupu ve všech zásadních otázkách, projednávaných s orgány státní a zemské správy. Z konkrétních úkolů uvedl prezident Riehl tyto:

- › rozšíření poradenského potenciálu komory v technických, právních i hospodářských záležitostech;
- › pomoc při zlepšení výchovy inženýrů a obsahu inženýrských činností;
- › prezentovat inženýrské činnosti veřejnosti jako výkony duševní práce a kreativní činnosti;
- › založit z hledisek profesně politických efektivněji systém inženýrských smluv;
- › přiměřeně publikovat činnosti a výsledky práce komory na veřejnosti;
- › reprezentovat v potřebné míře profesní stav inženýra.

Teprve, až se Inženýrská komora dokáže postupně prosadit také na půdě veřejných institucí, jako je parlament a legislativní proces, bude možné považovat poslání komory za správně směřované a zakotvené v povědomí veřejnosti a jako prospěšné a přínosné.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 12/98, str. 32 - 33

- jp -

Postavení civilních techniků v Rakousku

Oproti systémům v jiných zemích Evropské unie přetrvává v Rakousku institut „civilního technika“ se specifickými rysy, zahrnujícími jak architekty tak i inženýry-konzultanty. Ke konci roku 1997 měla Komora architektů a inženýrů-konzultantů Rakouska celkem 5 656 členů – civilních techniků, vykonávajících povolání podle zákona o civilních technicích z roku 1994. Podle něj mohou civilní technici vykonávat pouze činnosti, které nesouvisí přímo s výrobními úkoly (prováděním staveb), které jsou však definovány jako výkony „projektové, plánovací, zkušební, dozorčí, poradenské, koordinační a pověřenecké“.

Většina techniků provádí činnosti v projektování, zkušebnictví a ve stavebním dozoru. Civilní technici nemohou vykonávat svou činnost současně se zaměstnáním u soukromé organizace. Jejich oprávnění k výkonu činnosti civilního technika se pozastavuje po dobu jejich případného veřejně-služebního vztahu.

Pouze civilní inženýři, jejichž oprávnění již není od 1. 6. 1994 zákonem řešeno, mohou nadále vstupovat do smluv i v oblasti provádění staveb. Tím jsou také civilní inženýři oprávnění na rozdíl od inženýrů-konzultantů a architektů provádět svou činnost v rámci soukromého zaměstnaneckého vztahu. Uvedené problémy se v zájmu přístupu rakouských odborníků na trh v rámci Evropské unie musí řešit, i když právo EU dává možnost jednotlivcům přijímat zaměstnání v profesi civilní inženýr nebo technik.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 12/98, str. 34 - 39

- jp -

Inženýrská komora Bavorska bojuje proti dumpingu v odměnách

Inženýrská komora Bavorska požádala řadu zemských inženýrských orgánů o názor na řešení existujících nesrovnalostí v honorování inženýrských činností. Komora se obrátila na ministerstvo hospodářství NSR v Bonnu jako příslušný státní orgán, dále pak na bavorské ministerstvo pro hospodářství, dopravu a technologie a také na výbor Svazu inženýrů a Spolkovou inženýrskou komoru. Cílem žádosti je stanovit, zda je právně možné provádět sledování a zjednávat nápravu u prokázaných chybně propočtených honorářů. Požadavek vedení komory jde až k návrhu změn v současných předpisech, neboť dumpingové honoráře vytvářejí neúnosné prostředí pro práci inženýrů a jdou proti duchu všech předpisů o odměňování v rámci platných smluv. Stejně energicky chce Inženýrská komora Bavorska řešit obdobné otázky v rámci mezinárodní spolupráce, zejména u vypisovaných konkursů, kde jsou němečtí inženýři často bez udání důvodů neúspěšní.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 12/98, str. 42

- jp -

Trestně-právní odpovědnost koordinátorů Si-Ge v NSR

Od 1. 7. 1998 je v platnosti nařízení o ustavení odborných koordinátorů Si-Ge (bezpečnosti a ochrany zdraví) na staveništích v Německu a z toho vyplývající povinnosti stavebníků zabezpečit jejich placenou činnost. Protože vydaný předpis vykazuje ve svém pojetí jisté mezery, obávají se ti inženýři-poradci, kteří koordinační činnost Si-Ge již vykonávají, že by mohli být trestně právně odpovědní za případné nehody, které se na staveništi stanou. Bylo jim doporučeno, aby pro tyto účely z vlastní iniciativy prověřili své profesní pojištění, zda kryje i takovou odpovědnost; pokud tomu tak není, aby své pojištění rozšířili. Protože činnost koordinátorů Si-Ge bude postupně zaváděna i v dalších zemích Evropské Unie, bude tento problém trvale sledován.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt, 1/2 - '99

-jp-

Z činnosti Komor stavebních inženýrů v SRN

Komory stavebních inženýrů ve všech spolkových zemích Německa vyvíjejí značnou odbornou činnost, o které je vhodné pravidelně informovat.

1. V Porýní-Falcku byla za pomoci komory provedena novela zemského stavebního řádu, podle které se pro vícepodlažní bytové domy a pro administrativní budovy a dílny zavádí zjednodušené stavební povolení. V oblastech s existujícím územním plánem se nebude stavební povolení vyžadovat. Místo toho zapojí stavebník do přípravy výstavby experta, jež bude dohlížet na bezpečnost realizace stavby. Pro bytové domy do čtyř podlaží (3 poschodí) nebude od roku 2000 potřeba žádné stavební povolení a tím se povinně zavede již dnes platné ustanovení. Přípravují se také úpravy pro stavební záměry u staveb ze dřeva. Zde budou uvolněny protipožární předpisy, podle kterých bude možné stavět takové budovy až do čtyř podlaží (3 poschodí).

2. Komora stavebních inženýrů v Bádensku-Würtenbersku nabízí svým členům i členům jiných komor přímý přístup (online) k vypisovaným zakázkovým akcím v rámci celé Evropské unie. Ty se zobrazují dvakrát týdně pro výrobky a služby - práce. Komora z nich vybírá takové, které jsou uplatnitelné mezi stavebními inženýry-poradci a dává je k dispozici ve speciálně upravené privátní síti (Intranet). Pro členy komory je připojení k této síti dostupné prostřednictvím Internetu. Výhody uživatelů - členů komory jsou zcela zřejmé, odpadá složité shánění celkového přehledu i podrobností, nutných pro podání nabídky. Členové ostatních zemských komor mohou tuto službu využít, jestliže se jejich komory připojí ke smlouvám, které má komora v Bádensku-Würtenbersku uzavřeny s provozovateli sítě (Providery) a s Evropskou unií.

3. Tato komora pomáhá také obcím ve spolupráci s agenturou pro klimatizaci a energii zavádět programy, směřující do úspor energií v obci případně v okresech. Veškerá stavební záměry lze podrobit analýze z hlediska úspory energií a ekologického zatížení a zpracovat k tomu návrh příslušných, případně ozdravných opatření. Zatímco členové komory vydají odborné posudky a dobrozdání, agentura zařídí organizační záležitosti v zájmu dosažení snížení negativních dopadů investičních záměrů, ale také finančního zatížení rozpočtů obcí.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 7/8 - '98, str. 12

-jp-

Směrnice pro sanaci památkových objektů

(situace v Německu)

Velké množství různých tradic, předpisů a jednotlivých kompetencí přináší inženýrům, zabývajícím se rekonstrukcí památkových objektů, nemalé potíže. Článek proto naléhavě upozorňuje na nutnost soustředit všechny standardy, normy a různé postupy do jednoho předpisu, který by harmonizoval veškeré zásadní skutečnosti pro řešení problémů památkových objektů a stanovil základní kriteria statické bezpečnosti objektů při provádění jejich sanace. Dosud závisí úspěch sanace na stupni odbornosti toho, kdo navrhuje řešení a na znalostech, které má v oblasti nových technik a technologií, jak se za posledních 20 let objevily. Tyto nové technické metody se nemusí vždy hodit pro určitý případ a mohou dokonce přinést jisté škody, například při zachovávání historicky cenných detailů stavby. Situaci neusnadňuje také skutečnost, že kulturní kompetence u památkových objektů má každá ze 16 spolkových zemí a tedy jde o 16 nezávislých orgánů s vlastními ekonomickými a politickými cíli. Centrální řízení bývalé NDR také nepřineslo požadované zlepšení situace a pouze sloužilo k rovnoměrnému postupnému ničení objektů ve všech tehdejších částech NDR. Přitom si nemusí odporovat zájem využít nejnovější techniku a zájem dodržet daný historický stav objektu. V Bavorsku se v posledních několika letech provedly analýzy modelových projektů s cílem, nalézt základní problémy, se kterými se lze setkat při navrhování sanace památkového objektu. Při tom se ukázalo, že se některé problémy neustále vracejí v každodenní praxi a tedy nebyly v zásadě nikdy podrobeny analýze s cílem nalézt jedno řešení využitelné vícekrát. Mnozí projektanti neznají metody, jak dospět ke správným závěrům při vyšetřování stavu památkového objektu a spoléhají buď na své zkušenosti z jiných akcí, nebo na názory kolegů, kteří mají s obdobnými objekty jisté zkušenosti. To vše vede k tomu, že značný počet zásahů není řešen ve směru od objektu k volbě technologie, nýbrž obráceně, památkový objekt se přizpůsobuje moderním technologiím. Pro budoucnost je nezbytné, aby se příprava návrhu prováděla ve větším kolektivu odborníků, a to na podkladě iteračního přibližování názorů, vzájemné diskuse a pružného reagování na již fixované předpoklady. Mezi tyto předpoklady nesporně patří včasné rozhodnutí odpovědných orgánů o smyslu a cílech prováděné sanace, které se již dále nebude měnit. Z toho se potom odvíjejí opatření, která musí obsahovat kriteria, zahrnující: • koncepční formulace a technickou efektivnost opatření, • zásadní shodnost se všemi strukturálními hlavními znaky historického stavu, • bilanci efektů, případně ztrát, • reversibilitu, • dobu působení, • vedlejší škodlivé nebo kladné vlivy, • rizika pro lidi, • potřebný čas, energii a obnos k uskutečnění projektu, • požadavek na údržbu a opravy, • estetický účinek. Všechna tato kritéria se rozpracují podle toho, jde-li o opravu stávajících dílů objektu nebo o zapracování nových prvků do historické konstrukce v částech objektu, nebo o zcela novou konstrukci nahrazující starou a nevyhovující. Nejobtížnější řešení přináší druhá uvedená kategorie - zapracování nových zesilujících konstrukčních prvků do stávajících struktur.

Vyjasnění některých pojmů: podle definice jde o subsidiární nosné konstrukce, které se integrují do částí historických staveb. Nejde o dočasné nebo pomocné konstrukce, nýbrž o trvale zabudované prvky. Přebírají funkce dosavadních konstrukcí

a respektují daný historický stav objektu. Zlepšují celkový statický stav objektu s ohledem na jeho nové, případně náročnější využití. Jsou navíc estetické. Právě tato kategorie konstrukcí vyžaduje nejvíc harmonizaci různých postupů a norem na podkladě konstrukční bezpečnosti a vydání směrnice, která by vymezila jednotný systém navrhování a provádění prací na zlepšování stavu památkového objektu. Taková směrnice by měla kladný vliv zejména v tom, že by chránila práci inženýrů s ohledem na statickou a jinou bezpečnost objektu, usnadnila by kontrolu provedených opatření zejména v místech značných a rizikových zásahů do objektu a stala se sjednocujícím prvkem pro kvalifikované plánování a rozhodování o efektivnosti předkládaných řešení.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 7/8 - '98, str. 16 - 21

-jp-

Zvuková ochrana u balkonových konstrukcí v SRN

V normě DIN 4109 existuje mezera, která je zdrojem obtíží a chyb při prokazování ochrany proti zvuku u balkonových konstrukcí. Časopis Deutsches Ingenieur-Blatt organizoval proto odborné fórum, které by svými závěry vytvořilo prostor pro nápravu tohoto problému, jenž spočívá v neexistenci veřejněprávních požadavků na kročejový útlum u balkonů. V uvedené normě je zmínka pouze o stropech pod terasami a o lodžiích nad obytnými místnostmi. Nedostatek se týká značného množství objektů, jako jsou nemocnice, sanatoria, vícepodlažní bytové domy atd. Při plastickém členění fasád mají stejně velké a stejně vybavené byty buď balkon nebo lodžii. Existují také smíšené tvary, kde je třístranná lodžie ukončena balkonem. V takových případech se obtížně vysvětlují možné zvukové důsledky nájemníkům nebo kupcům bytů a sporný problém, může být počátkem obtížného jednání o skutečné hodnotě bytu. Platné normativní údaje pro lodžie, terasy a loubí jsou zde překročeny o 6 až 10 dB.

Přispívají k tomu také nedostatky v provádění, jako jsou omítnuté funkční spáry, zábradlí balkonů, upevněné přímo na objektu atd. Prakticky to znamená, že posun židle nebo upadnutí přístroje na balkoně vyvolá v diagonálně se nacházející ložnici hluk 60 - 65 dB (A). U volně stojících balkonů s vlastním založením je situace jednoduchá, u konzol jde však často o složitá konstrukční řešení k odstranění zvukového mostu, kde se uplatňuje elastomerové uložení konzol, funkční spára však nesmí být překryta podhledovou vrstvou omítky nebo zábradlím, jak se často stává. Dobré výsledky byly dosaženy s měkkými podlahovými vrstvami nebo plovoucími povlaky na balkonech, vybavených vlastní izolační vrstvou. Časopisem vyvolané fórum by mělo odpovědět na řadu následujících otázek:

- › musí projektant nosné konstrukce při průkazu zvukové ochrany přihlížet k lehké sádkartonové výplni?
- › jaké meze má veřejno-právní zvuková ochrana podle normy DIN 4109 z hlediska řešení občansko-právního sporu o jakosti zvukové izolace?
- › nahrazuje průkaz zvýšené zvukové ochrany prokazování požadavků podle DIN 4109?
- › jakou právní sílu mají zkoušky způsobilosti a jakosti?
- › nahrazuje všeobecný zkušební prvek stavebního dozoru dosaďadní zkoušku způsobilosti podle DIN 4109?

- › jakou zvukovou ochranu nutno provést u řadových domů pro více rodin na nereálně dělených pozemcích?
- › proč neexistují žádné požadavky na kročejovou zvukovou izolaci u balkonů?
- › jak nutno používat v DIN 4109 uvedenou tabulku 5 v doplnění k tabulce 3 při provádění průkazu o zvukové ochraně?
- › jak se může omezit působnost DIN 4109 a VDI 4100?

O výsledcích fóra, kterého se zúčastňují odborníci - čtenáři uvedeného časopisu, budeme následně informovat. Ukazuje se, že i taková „nepatrná“ mezera v předpisech může být příčinou (mnohdy i vítanou) pro vedení občansko-právních sporů.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 7/8 - '98, str. 30 - 32

-jp-

Referáty z odborných akcí v zahraničí

Odborné zasedání BIM (Baustoffkreislauf im Massivbau) v Berlíně

Ve dnech 27. a 28. května 1999 proběhne v Berlíně odborné zasedání BIM na téma: „Beton mit rezykliertem Zuschlag für Konstruktionen nach DIN 1045-1“.

Pořadatelé: Deutscher Ausschuss für Stahlbeton (DAfStb), Deutsches Institut für Normung DIN. Ministerium für Bildung Wissenschaft, Forschung und Technologie BMBF

Organizace: Deutscher Ausschuss für Stahlbeton, Postfach 255, tel. 030/20 620-53 10

Místo konání akce: Deutsches Architekturzentrum, Köperniker Strasse 48 - 49, 10179 Berlin/Mitte

Na základě dosavadních zkušeností z výstavby betonových vozovek, kde je možno využívat recyklovaný materiál z opotřebovaných a vybouraných částí byl v r. 1996 za podpory Spolkového ministerstva pro vzdělání, vědu, výzkum a technologie (BMBT) a dále stavebního průmyslu a průmyslu stavebních hmot nastartován rozsáhlý výzkum řízený organizací BIM (Baustoffkreislauf im Massivbau) s cílem prokázat, za jakých podmínek by bylo možné znovu využít recyklovanou betonovou masu tak, aby ji bylo možno znovu využít k výrobě betonu podle DIN 1045. Práce trvaly tři roky a byly ukončeny před nedávnem. Požadovaný průkaz možné použitelnosti rozdrčené betonové masy z mostů a vozovek do nového betonu (ovšem po splnění předem vymezených podmínek) byl zabudován do směrnice, jejíž obsah byl zapracován do normy pro příměsi do betonu podle DIN 4226. V současné době se v Darmstadtu buduje obytný komplex apartamentů (tzv. „Waldspirale“), kde se pro nosné části používá výlučně recyklovaná betonová masa podle zmíněné Směrnice (Beton mit rezykliertem Zuschlag für Konstruktionen nach DIN 1045-1). Účastníci zasedání BIM budou o současném stavu výstavby informováni jednak na přednáškách a dále i na plánované exkurzi.

Přehled přednášek:

- › Fortschrittliche Methoden zur Bewertung und zum umweltfreundlichen Abbruch von Konstruktionen (J. Eibl)
- › Die industrielle Aufbereitung von Abbruchmassen zu Zuschlag für Beton (G. Kohler)
- › Betontechnik bei Beton mit rezykliertem Zuschlag (P. Gröbl)

- › Das BIM – Projekt im Film
- › Aspekte der Dauerhaftigkeit bei Beton mit rezykliertem Zuschlag (E. Siebel)
- › Tragende Bauteile nach DIN 1045-1 aus Beton mit rezykliertem Zuschlag – Teil 1: Bemessungsrelevante Kennwerte (K. Zilch)
- › Tragende Bauteile nach DIN 1045-1 aus Beton aus rezykliertem Zuschlag – Teil 2: Bauteilverhalten (F. Stangenberg)
- › BIM – Online – Ein innovatives Informationssystem (H. W. Reinhardt)
- › Die neue Richtlinie: Beton mit rezykliertem Zuschlag (P. Grübl, N. Bunke)

Odborné zasedání VDI stavební technika

Společnost VDI stavební technika sekce „Hluboké stavební jámy“ uskutečnila vedle 17. a 18. března 1999 v Berlíně zasedání pod záštitou senátora pro rozvoj měst, životního prostředí v Berlíně pana P. Striedena. V průběhu akce byly pojednány případy:

- › projekt Potsdamského náměstí, Daimler Benz
- › regionální nádraží na Potsdamském náměstí,
- › výstavba současného nádraží – Lehrter Bahnhof,
- › Hornboddský přístav,
- › podzemní dráha U5, třída Pod lipami,
- › statické zajišťování tunelu B3 (Freiburg – Breigau),
- › nové koncepce při plánování, managementu, provádění a technickém zaměřování a při využívání betonářských technologií.

Kongres o betonu a prefabrikátech

Ve dnech 2. a 4. 2. 1999 proběhl v Ulmu 43. Kongres o betonu a prefabrikátech na ústřední motto: „Agilní podnikání, inovace a marketing“. Řada expertů z praxe a různých vědeckých oblastí zde účastníky kongresu podněcovala k čilejšímu podnikání, osvětlování koncepcí a uvádění informací o novinkách ze současného výzkumu a technického pokroku.

Kongres byl zahájen presidentem odborného svazu Beton a prefabrikáty Baden-Württenberska pan P. Kronimusem; dále pozdravil účastníky president Spolkového svazu německého betonářského prefabrikačního průmyslu.

Po úvodních přednáškách: „Změny v hospodářství“ a „Budoucnost stavění s prefabrikáty“ se v sekcích diskutovalo zejména na tato témata:

- › Budoucnost stavění – úspěch spočívá v zajišťování tvořivosti a hospodárnosti,
- › stavění z montovaných dílců. Od ideových studií po konečný návrh.
- › nákladová výhodnost použití prefabrikace,
- › stavební dílce roštového charakteru,
- › komplexní obvodové suterénní zdi,
- › roury a šachty,
- › trvanlivost betonu pro potrubní dílce,
- › vysokopevnostní beton – nové možnosti pro využití v prefabrikaci,
- › prefabrikáty pro náročné stavby,

- › objekt arény v Kolině /Rýnem – návrh projektu víceúčelové haly, konstrukce, výroba dílců a montáž,
- › lehký tepelně izolační vysokopevnostní beton,
- › novinky z evropských norem,
- › dlažba v dopravním stavitelství,
- › budoucnost profesního vzdělávání,
- › procesní optimalizace v průmyslové prefabrikaci.

Zasedání německých betonářů v Berlíně

Ve dnech 21 – 23. dubna 1999 proběhlo v Mezinárodním kongresovém centru v Berlíně slavnostní zasedání německých betonářů u příležitosti 100. výročí založení Německého betonářského spolku (DBV). Jeho ústředním tématem bylo motto: „Bauen im Wandel der Zeiten“. Dále vyjímáme diskutované okruhy a některé z přednesených témat.

Venkovní nebo vnitřní předpínání?

- › Směrnice pro betonové části s venkovními předpínacími prvky v oblasti Spolkového ministerstva pro dopravu.
- › Zásady pro návrh venkovního předpínání.
- › Venkovní nebo vnitřní předpětí z hlediska prováděcího závodu.
- › Zkušenosti podnikatele.
- › Vyhodnocení provedených mostních konstrukcí.

Nové koncepce při výstavbě správních budov

- › Výstavba nových správních budov z hlediska projektových tvůrců.
- › Návrh živnostenských provozních objektů z hlediska investora a provozovatele.
- › Účelová optimalizace a tvorba objektů. Požadavky na architekta.
- › Plánovací a prováděcí etapy výstavby.
- › Problémy a způsoby armování. Technika vyztužování betonových prvků.

Stavby v zahraničí

- › Zřízení Oresundského regionu
- › Stavba Oresundského mostu mezi Dánskem a Švédskem
- › Nábřežní zeď pro Weereoeský dok v Antverpách
- › Podzemní dráha Teipek (Taiwan) – nádraží
- › Grungthepský most v Bangkoku

Současné a výhledové stavby

- › Úvodní poznámky Prof. Em. Dr. Ing. Fritze Leonhardta, poradního inženýra VBI, Stuttgart.
- › Vývoj konstrukčně-inženýrského stavitelství až do začátku používání železového betonu.
- › Vývoj železového a předpjatého betonu.
- › Vývoj betonářské techniky.
- › Vývoj stavebního provádění.
- › Výhledové stavby z hlediska architekta.
- › Tvary nosných konstrukcí na počátku třetího tisíciletí.
- › Náměty pro budoucí stavby.
- › Stavění na Měsíci a Marsu.
- › Stavební inženýr a životní prostředí.
- › Vodní a dopravní cesty a tunelové stavitelství.

- › Lehrter Bahnhof v Berlíně – výstava podzemního dopravního uzlového centra.
- › Vodní a dopravní křižovatka Magdeburg. Výstava zdymadla Rothesee a mostu přes kanál.
- › Expresní trasa Berlín – Hamburg. Od plánovací fáze k realizaci.
- › Železobetonové tubusy pro čtvrtý trubní profil tunelu pod Labem – speciální otázky při návrhu a provádění.
- › Engelberský tunel – vnitřní tunelová skořepina.
- › Betonářské a prováděcí zvláštnosti podzemní dráhy (U5) v Berlíně.
- › Nové mosty pro německé dráhy v Lipsku.

Zajímavé stavby pozemního stavitelství

- › Zvláštní betonové dílce – na příkladu nádraží v Neuer-Zollhof – Düsseldorf.
- › Použití prefabrikátů pro novou lakovnu a.s. AUDI v Ingolstadt.
- › Nový zasedací sál Německého spolkového sněmu v přestavované budově bývalého Říšského sněmu v Berlíně.
- › Přestavba lipského hlavního nádraží.
- › SONY – centrum v Berlíně.
- › Výstava Mainské věže ve Frankfurtu n. Mohanem.

Nové stavební hmoty a technologie budoucnosti

- › Stavění ze skla.
- › Beton vyztužený textiliemi – vývoj inovovaného spráženého materiálu.
- › Nejnovější vývoj v betonářské technologii.
- › Ekologický stříkaný beton na příkladu tunelu v Niederhausenu.
- › Inovační techniky při výstavbě budov.
- › Úvahy o budoucnosti způsobů výstavby betonových konstrukcí.
- › Předpjatý beton – pohled do budoucnosti.

Mosty a inženýrské konstrukce

- › První předpjatý most z vysokopevnostního betonu – pilotní projekt u Sasbachu (Baden-Württenbersko).
- › Pilotní projekt Buchloe – mostní konstrukce z betonu třídy B 85.
- › Výpočet budovy reaktoru pro neutronový zářič.
- › Nádraží u letiště ve Frankfurtu n. Mohanem.
- › Novostavba meziskladu NORD jako centrálního stavebního komplexu energetického závodu NORD GmbH.
- › Výstava bunkru na uhlí Lippendorf – speciální požadavky na návrh a provádění.
- › Svět řízení staveb jako základní předpoklad pro efektivní kontrolu.

Výzkum a vývoj

- › Z práce Německého výboru pro železový beton (DAfStb).
- › Protlačení rovinných desek.
- › Dosavadní jakostní kontrolní systém – bude v budoucnu ještě přijatelný?
- › Beton s recyklovanými příměsemi.
- › Minimální vyztužení betonových částí – proč a kolik?
- › Výstava nové trasy Köln/Rhein; Siegauenský tunel – první návrh velkého projektu podle zásad Eurocode 2.
- › Inovační betonářská technologie pro výstavbu chladicí věže v Niederussenu.

Veletrhy a výstavy BVV a.s. v roce 1999

41. MEZINÁRODNÍ STROJÍRENSKÝ VELETRH

13 – 17. 9.

INVEX-COMPUTER

4 – 8. 10. IX. mezinárodní veletrh informačních a komunikačních technologií

COME IN FUTURE

4 – 8. 10.

MARKETING

4 – 8. 10. VII. mezinárodní veletrh marketingových služeb

ENVIBRNO

19 – 22. 10. VIII. mezinárodní veletrh techniky pro tvorbu a ochranu životního prostředí

WOOD-TEC

19 – 22. 10. VI. mezinárodní veletrh strojů, nástrojů, zařízení a materiálů pro dřevozpracující průmysl

SIMET

19 – 22. 10. IX. mezinárodní veletrh pro řemesla

MEFA

3 – 6. 11. VII. mezinárodní veletrh zdravotnické techniky a farmacie

EDEN 3000,

stálá výstava rodinných domů v areálu BVV, denně 10⁰⁰– 18⁰⁰ hod., (mimo 1. 1., 24. a 31. 12.)

VELETRHY A VÝSTAVY POŘÁDANÉ BVV V PRAZE

SCHOLA NOVA '99

23 – 25. 3. VI. mezinárodní kontraktační a prodejní výstava – škola, vzdělávání a vybavení (Veletržní palác – Praha)

PRAGOTRAFFIC '99

13 – 15. 4. II. mezinárodní odborná výstava dopravního inženýrství a dopravně technických zařízení (Výstaviště PVA Praha - Letňany)

QUALICZECH '99

18 – 20. 5. jakost, certifikace a měření, I. mezinárodní výstava, (Veletržní palác – Praha)

INTERIER '99

2 – 5. 9. VIII. mezinárodní kontraktační a prodejní výstava – nábytek, interierové vybavení, design, sklo, keramika, porcelán, (Veletržní palác – Praha)

**Brněnské veletrhy
a výstavy a.s.**

Brněnské veletrhy a výstavy, a.s. - Výstaviště 1, 647 00 Brno

Telefon: 05/41 15 11 11, Fax: 05/41 15 30 70

E-mail: info@bvv.cz, http://www.bvv.cz

Informace a přihlášky na akce pořádané v Praze:

Brněnské veletrhy a výstavy, a.s., Obchodní skupina 6 - Praha,
Washingtonova 9, 112 49 Praha 1,

Tel.: 02/24 21 07 27, Fax: 02/24 22 82 43

Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.

Zahraníční symposia a veletrhy v roce 1999

World Tunnel Congress '99

29. 5 – 3. 6. Oslo, Norway

VDI – TGA – Tagung mit Fachanstellung: Kosten sparen durch Wärmerückgewinnung

10. 6. Berlín

Info: VDI – Gesellschaft, Phon: 02 11/62 14 266

Conference + Exhibition of the European Ceramic Society

21 – 25. 6. Brighton Conference Centre, UK

Info: Institut of Materials; Regional Office; Susan C. Buchanan; Shelton House, Stoke Road; Stoke-on Trent, Staffordshire ST4 2 DR, United Kingdom

CONET '99 Japan

International Exhibition for Construction Equipment + Technologie

14 – 17. 7. Tokyo BIGSIGHT

Tunneling '99

7 – 9. 9. London, UK

RILEM Symposium on Self Compacting System

13 – 15. 9. Stockholm, Sweden

Info: Kongrex Sweden AB, Phon: + 46 84 59 66 00

Building Shanghai '99

21 – 24. 9. Shanghai

Info: ADSALA Exhibition Service LTD, Phon: + 852/28 11 88 97

Tecnargilla '99 Verona

16. Internationale Fachmesse für Maschinen und Technologie der Keramik und Ziegelindustrie

28. 9 – 2. 10. Verona

Info: Rimini Trade Fair, I - 41100, Modena

EUROCMAC '99

The European Mobile Machinery Components Exhibition and Congress

29. 9 – 1. 10. Amsterdam

Info: Turret RAI plc, Phon: + 44/18 95/45 40 40

IUT '99 Innovation im Untertag und Tunnelbau

28 – 30. 10. Sargans, Switzerland

6. VDI-TGA Brandschutztagung Berlin

10 – 11. 11. Berlín

Info: VDI – Gesellschaft, Phon: 02 11/62 14 251

2. Fachmesse „Niedrig – EnergieBau“ Hamburg

17 – 20. 11. Hamburg

Info: Projektagentur NiedrigEnergieBau Hamburgmesse

Phon: 040/35 69 46 72

STUVA – Tagung '99

„Unterirdisches Bauen 2000“

2. 12. Frankfurt/Main

Info: Studiengesellschaft für unterirdische Verkehrsanlagen e.V.

Phon: 02 21/59 79 50

Zahraníční odborné publikace

Klaus Stiglat: Brücken am Weg

Vyd. Ernst + Sohn, Berlín 1996, 180 str., 205 obr.,

ISBN 3-433-01299-7.

Jedná se o speciální pohled na staré železné a betonové mostní objekty, postavené v Německu a ve Francii.

Luley ad.: Instandsetzen von Stahlbetonoberflächen

Verlag Bau + Technik (VBT), Wiesbaden 1997,

7. vydání, 124 str., 38 obr., ISBN 3-7640-0370-7

Publikace se zabývá kategorizací poruch betonových povrchů železobetonových částí. Takto mohou být vysvětleny nedostatky a možné důsledky pro stavební dílo a navržena účinná ochranná opatření.

Helmut Fritz: Handbuch. Qualitäts management

Verlag Bau + Technik (VBT) Wiesbaden 1997,

108 str., 57 obr., ISBN 3-7640-0364-2

Příručka detailně probírá všechny kroky k zavedení certifikace kvalitativních systémů ve stavebnictví. Na specifických odborných zvláštěnostech vysvětluje autor problémy, které je třeba při použití DIN EN ISO 9000 dodržet. Publikace nabízí nápomoc a základní informace k rozhodnutí pro certifikaci. Lehce srozumitelnou formou dává přehled o požadavcích, které se na tomto procesu podílejí.

Idorm, G. M.: Concrete Progress – From Antiquity to the Third Millennium

Verlag Thomas Telford Publishing, London 1997, 374 str.

Publikace dává přehled o zajímavých pozoruhodnostech v mezinárodní historii betonářské technologie a jejího významu pro sociální a ekonomický pokrok lidstva od římské antiky až po současnost a výhled do třetího tisíciletí. Kniha je rozčleněna do čtyř oddílů, a to:

I. Významné předěly v historii a výzkumu,

II. Alkalická silikátová reakce,

III. Mezinárodní poradenství,

IV. Beton na přelomu tisíciletí.

Jochen Stark + Bernd Wicht: Geschichte der Baustoffe

Vyd. Bauverlag Wiesbaden 1998, 205 str. s četnými obr.

ISBN 3-7625-3472-1

Autoři podávají zasvěcený pohled na tradiční využití a metody výroby stavebních hmot z nynějšího pohledu – úspory energie a ochrana životního prostředí.

Alfred Pauser: Beton im Hochbau. Handbuch für den konstruktiven Vorentwurf

Verlag Bau + Technik 1998, 328 str., četné obr. a tabulky

Příručka se zabývá interdisciplinárními vazbami při tvorbě stavebního díla v procesu navrhování a hodí se jak pro stavební inženýry, tak i architekty. Autor poukazuje zejména na účinky způsobené změnou působení betonové konstrukce a základovými podmínkami chování stavebních materiálů, způsobu jejich stavebně – fyzikálního působení a vhodnosti pro použití. V popředí stojí rovněž všechny spojitosti a rovněž účelnost prováděcích metod. Řada uvedených detailních případů usnadní čtenáři rozhodování v této předběžné návrhové fázi.

Markmann, Ch.: Bemessung im Mauerwerk

Vyd. Ernst + Sohn, Berlín 1998, 260 str., 65 obr., 6 tab.

ISBN 3-433-01349-7

BETON + FERTIGTEIL – JAHRBUCH 1998

Bauverlag GmbH Wiesbaden, 1998, 688 str., 364 obr., 80 tab.
ISBN 3-7625-3452-7

Jedná se o 46. ročník ročenky, která opět přináší množství příkladů o možnostech použití a obsáhlé použitelnosti stavebního materiálu beton, dále pak aktuální trendy a nové technické vývojové poznatky v oblasti prefabrikovaného betonu.

Dále obsahuje normy a předpisy, navrhování a konstruování betonových prefabrikátů (E DIN 1045-1) a evropské normy pro statické posuzování potrubí (DIN EN 1610).

P. Wriggers – U. Meissner – E. Stein – W. Wunderlich:**Finite Elemente in der Baupraxis – FEM '98**

Vyd. Ernst + Sohn, Berlin 1998, 606 str. s četnými obrázky a tabulkami. ISBN 3-433-01775-1

Jedná se o sborník 50 příspěvků ze zasedání: Finite Elemente in der Baupraxis FEM '98.

Gerner, M.: Schäden an Fachwerkfassaden

Frauenhofer IRB Verlag 1998, 183 str., 120 obr.
ISBN 3-8167-4690-x

Karl – Heinz Holst: Brücken aus Stahlbeton und Spannbeton. Entwurf, Konstruktion und Berechnung.

Vyd. Ernst + Sohn 1998, 540 str., 475 obr. a 57 tabulek.
ISBN 3-433-01317-9

Jedná se o čtvrté aktualizované vydání již standardní příručky informující čtenáře o stavbě masivních mostních konstrukcí. V novém vydání je uvedena teorie kosouhlých desek s doplňujícími příklady. Mimo to byl přepracován oddíl o průběhu předpínací síly a stanovení napětí od předpětí a dále pak oddíl o spárách a návrh podpor podle teorie II. řádu.

Kapitoly o mostním ložisku a přechodové konstrukční části byly přepracovány a sladěny se současnou tržní nabídkou. Čtenář zde dále najde údaje o speciálních oblastech, které mají značný význam pro mostní údržbu a opravy. Z obsahu jmenujme zejména:

- › základy výpočtu mostních konstrukcí,
- › vhodné mostní typy,
- › stavební požadavky na provozní zatěžovací stavy,
- › přestavby mostních konstrukcí,
- › mostní opěry,
- › vnitřní podpěry a pilíře,
- › mostní ložiska,
- › mostní vozovky, chodníky a zábradlí,
- › odvodnění mostovky,
- › podpěrná lešení.

Stein, D.: Instandhaltung von Kanalisationen

Vyd. Ernst + Sohn, Berlin 1998, 948 str., 900 obr., 3. vydání.
ISBN 3-433-01315-2

Krüger, U.: Stahlbau. Teil2: Stabilitätslehre: Stahlhochbau und Industriebau

Vyd. Ernst + Sohn, Berlin 1998, 342 str., 167 obr., 71 tab.
ISBN 3-433-01766-2

Ruhnau, R., Fouad, N.: Schäden an Ausseewänden aus Mehrschicht – Betonplatten

Vydavatelská řada: Schadenfreies Bauen, sv. 19.
Frauenhofer IRB Verlag 1998, 104 str., 61 obr., 7 tab.
ISBN 3-8167-4160-6

Nové publikace Německého výboru pro železový beton (DAfSt)

Vydavatel: Beuth Verlag GmbH 1998, Berlin

Sešit 484: 198 str., četné obr. *ISBN 3-410-65684-7*

› *Eligehausen, R., Fabritius, E.: Grenzen der Anwendung nicht-linearer Rechenverfahren bei Stabwerkken und einachsigen gespannten Platten.*

› *Li, L.: Rotationsfähigkeit von plastischen Gelenken im Stahl- und Stahlbetonbau.*

› *Langer, P.: Verdrehfähigkeit plastizierter Tragwerksbereiche im Stahlbetonbau.*

Sešit 485: 116 str., četné obrázky, *ISBN 3-410-65685-3*

› *Curbach, M., Bösch, Th.: Verwendung von Bitumen als Gleitschicht im Massivbau.*

› *Curbach, M., Bösch, Th.: Versuche zur Eignung industriell gefertigter Bitumenbahnen als Bitumengleitschicht.*

Sešit 486: 152 str., 162 obrázků a šablon

› *Kordina, K., Deutsch, M. a Wegeber, E.: Trag- und Verformungsverhalten von Rahmenknoten.*

Betonbau in Forschung und Praxis

Verlag Bau + Technik 1999, 440 str., četné foto a obrázky
ISBN 3-7640-0384-7

Jedná se o kompendium moderního betonového stavitelství. Významní odborníci sestavili toto dílo na počest 60. narozenin Prof. G. Iványia jako jednoho z nejvýznamnějších odborníků na sanaci betonových konstrukcí. Aktuální témata zahrnují: stavební prvky, vlastnosti materiálů, plánování, základní předpoklady, historii, návrh, konstrukce, provádění, únosnost, výpočtové metody, trvanlivost, údržbu a sanaci.

Henner Türke: Statik im Erdbau

Vyd. Ernst + Sohn, Berlin 1999, 3. vydání, 300 str., četné obr. a tabulky. ISBN 3-433-01791-3

Publikace pojednává o stabilitě svahů hrází a opěrných zdí; při jejím zpracování bylo využito tabulkových forem. V tomto 3. vydání byly poněkud přepracovány „Příklady“, které berou ohled na změny dílčích součinitelů bezpečnosti v souladu s právě vydanou příručkou DIN (4/1999) „Bauen in Europa: Band Geotechnik“ s předběžnými normami pro posuzování bezpečnosti a výpočty.

Kordina, K. – Meyer – Ottens, C.: Beton-Brandschutz-Handbuch
Verlag Bau + Technik, Erkrath 1999, 2. přepracované vydání, 280 str., 250 obr. ISBN 3-7640-0364-2

Příručka o ochraně betonu proti účinkům požáru je praktickým průvodcem pro účelný návrh betonových konstrukcí s určitou odolností proti působení požáru. Kniha obsahuje vedle základních poznatků tabulky a řadu potřebných vysvětlivek.

Stahlbau – Kalender 1999

Uspořádal: Ulrike Kuhlmann. Vyd. Ernst + Sohn, Berlin 1999, 650 str., četné obr.

Objednávky:

Ernst + Sohn – Verlag für Architektur und technische Wissenschaften GmbH, Mohlenstrasse 33/34, D - 13187 Berlin

SHROMA™

SHROMA™

SHROMA™

▲ Auditorium Shromáždění delegátů ČKAIT 1999. Zleva: Prof. Ing. Miroš Pirner, DrSc. – čestný člen ČKAIT, JUDr. Václava Ondřejchová – ředitelka odboru ministerstva pro místní rozvoj, JUDr. Jiří Král – náměstek ministra pro místní rozvoj

▼ Setkání ministra pro místní rozvoj Prof. Ing. Jaromíra Císaře, CSc. s představiteli ČKAIT v předvečer Shromáždění delegátů 1999

▲ Pohled do konferenčního sálu Shromáždění delegátů 1999

▲ Ministr pro místní rozvoj Prof. Jaromír Císař v rozhovoru s předsedou ČKAIT Ing. Václavem Machem před Shromážděním delegátů 1999

▼ Udílení čestného členství ČKAIT Prof. Ing. Miroši Pirnerovi, DrSc. a gratulace od představitelů komory

